

Europeiska unionens officiella tidning

L 39

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtiosjätte årgången

9 februari 2013

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 98/2013 av den 15 januari 2013 om saluföring och användning av sprängämnesprekursorer ⁽¹⁾ 1
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 99/2013 av den 15 januari 2013 om programmet för europeisk statistik 2013–2017 ⁽²⁾ 12
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 100/2013 av den 15 januari 2013 om ändring av förordning (EG) nr 1406/2002 om inrättande av en europeisk sjösäkerhetsbyrå ⁽¹⁾ 30

Pris: 3 EUR

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES⁽²⁾ Text av betydelse för EES och Schweiz

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 98/2013

av den 15 januari 2013

om saluföring och användning av sprängämnesprekursorer

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till medlems-
staternas parlament,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Vissa ämnen eller blandningar är sprängämnesprekursorer och kan missbrukas för olaglig tillverkning av sprängämnen. I Europeiska unionens handlingsplan för bättre sprängämnessäkerhet, som antogs av rådet den 18 april 2008, uppmanas kommissionen att inrätta en ständig kommitté för prekursorer som, med hänsyn tagen till lönsamhetseffekterna, ska överväga åtgärder och utarbeta rekommendationer om regler för sprängämnesprekursorer som finns tillgängliga på marknaden.
- (2) Ständiga kommittén för prekursorer, som kommissionen inrättade 2008, identifierade olika sprängämnesprekursorer som kan komma att användas vid terroristattacker och rekommenderade att lämpliga åtgärder vidtas på unionsnivå.
- (3) Vissa medlemsstater har redan antagit lagar och andra författningar om utsläppande på marknaden, tillhandahållande eller innehav av vissa sprängämnesprekursorer.

(4) Dessa lagar och andra författningar, som skiljer sig åt sinsemellan och kan ge upphov till handelshinder inom unionen, bör harmoniseras i syfte att förbättra den fria rörligheten för kemiska ämnen och blandningar på den inre marknaden och i möjligaste mån undanröja snedvridningar av konkurrensen, samtidigt som en hög skyddsnivå säkerställs för allmänhetens säkerhet. Andra regler avseende vissa ämnen som omfattas av denna förordning har också fastställts på nationell nivå och unionsnivå vad gäller arbetstagares säkerhet och skyddet av miljön. Dessa regler påverkas inte av denna förordning.

(5) I syfte att garantera största möjliga enhetlighet för ekonomiska aktörer är en förordning det lämpligaste rättsliga instrumentet för att reglera saluföring och användning av sprängämnesprekursorer.

(6) I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar ⁽³⁾ föreskrivs att ämnen och blandningar som klassificerats som farliga ska märkas korrekt innan de släpps ut på marknaden. I förordningen fastställs vidare att ekonomiska aktörer, även återförsäljare, antingen ska klassificera och märka dessa ämnen eller tillämpa den klassificering som gjorts av en aktör i ett tidigare led i försörjningskedjan. Det är således lämpligt att i den här förordningen föreskriva att alla ekonomiska aktörer, även återförsäljare, som tillhandahåller enskilda personer ämnen som omfattas av restriktioner enligt den här förordningen, ska säkerställa att det på förpackningen anges att enskilda personers förvärv, innehav eller användning av ämnet eller blandningar i fråga omfattas av en restriktion.

(7) För att på nationell nivå kunna uppnå ett skydd mot olaglig användning av sprängämnesprekursorer som liknar, eller är starkare än, det man avser att uppnå med den här förordningen på unionsnivå, har några medlemsstater redan antagit lagar och andra författningar för vissa

⁽¹⁾ EUT C 84, 17.3.2011, s. 25.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 20 november 2012 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 11 december 2012.

⁽³⁾ EUT L 353, 31.12.2008, s. 1.

ämnen som kan komma att användas olagligt. Vissa av dessa ämnen finns redan förtecknade i denna förordning medan andra kan komma att omfattas av restriktioner på unionsnivå i framtiden. Eftersom en minskning av skyddet genom åtgärder på unionsnivå skulle motverka syftet med denna förordning, är det lämpligt att föreskriva en mekanism genom vilken sådana nationella åtgärder kan fortsätta att gälla (en skyddsklausul).

- (8) Olaglig tillverkning av sprängämnen bör försvåras genom fastställande av högsta tillåtna koncentration (nedan kallat *gränsvärde*) för vissa sprängämneprekursorer. Under dessa gränsvärden säkerställs fri rörlighet för dessa sprängämneprekursorer, med förbehåll för en skyddsmekanism, men över dessa gränsvärden bör allmänhetens tillgång till dessa sprängämneprekursorer begränsas.
- (9) Enskilda personer bör således inte ha möjlighet att förvärva, föra in, inneha eller använda dessa sprängämneprekursorer i koncentrationer som överskrider gränsvärdena. Det är emellertid lämpligt att föreskriva att enskilda personer får förvärva, föra in, inneha eller använda sådana sprängämneprekursorer för legitima ändamål, om de har tillstånd att göra detta.
- (10) Med tanke på att en del medlemsstater redan har väletablerade registreringssystem som används för att kontrollera tillhandahållandet på marknaden av en del eller samtliga ämnen som omfattas av restriktioner enligt denna förordning och som inte får tillhandahållas enskilda personer, bör det dessutom i denna förordning föreskrivas ett registreringssystem som är tillämpligt på några eller samtliga av dessa ämnen.
- (11) Väteperoxid, nitrometan och salpetersyra används av enskilda personer i stor omfattning för legitima ändamål. Medlemsstaterna bör därför ha möjlighet att föreskriva att dessa ämnen ska vara tillgängliga inom vissa koncentrationsintervall genom att tillämpa ett registreringssystem enligt denna förordning, i stället för ett tillståndssystem.
- (12) Med tanke på förordningens mycket specifika syfte kan målet i denna förordning uppnås samtidigt som medlemsstaterna, i enlighet med subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen, ges flexibiliteten att välja om de vill bevilja enskilda personer begränsad tillgång i enlighet med denna förordning.
- (13) I syfte att främja legitima mål avseende allmän säkerhet samtidigt som man säkerställer att den inre marknaden fortsätter att fungera väl med minsta möjliga störningar, är det lämpligt att föreskriva ett tillståndssystem enligt vilket en enskild person, som har förvärvat ett ämne som omfattas av restriktioner enligt denna förordning och som inte får tillhandahållas enskilda personer, eller

en blandning eller ett ämne som innehåller detta, i en koncentration som överstiger gränsvärdet, kan föra in ämnet eller blandningen från en annan medlemsstat eller ett tredjeland i en medlemsstat som tillåter tillgång till det ämnet i enlighet med något av de system som föreskrivs i denna förordning.

- (14) I syfte att genomföra bestämmelserna om införsel av sprängämneprekursorer effektivt uppmuntras medlemsstaterna att se till att internationella resenärer får kännedom om de restriktioner som är tillämpliga på införsel av de ämnen som omfattas av restriktioner enligt denna förordning och som inte får tillhandahållas enskilda personer. Av samma skäl uppmuntras medlemsstaterna också att se till att allmänheten görs uppmärksam på att dessa restriktioner även är tillämpliga på små försändelser som är avsedda för privatpersoner och på försändelser som beställts på distans av konsumenter.
- (15) Information som medlemsstaterna lämnar till industrin, särskilt små och medelstora företag, kan vara viktig för att göra det enklare att följa denna förordning med hänsyn till betydelsen av att minimera de administrativa bördorna för små och medelstora företag.
- (16) Eftersom det vore oproportionellt att förbjuda användningen av sprängämneprekursorer i yrkesmässig verksamhet bör restriktioner som avser tillhandahållande, införsel, innehav och användning av sprängämneprekursorer endast gälla allmänheten. Med tanke på de allmänna målen för denna förordning är det ändå lämpligt att föreskriva en rapporteringsmekanism som omfattar både professionella användare i hela försörjningskedjan och enskilda personer som är involverade i transaktioner som på grund av sin natur, eller omfattning, bör anses vara misstänkta. I det avseendet bör medlemsstaterna inrätta nationella kontaktpunkter för rapportering av misstänkta transaktioner.
- (17) Olika transaktioner avseende sprängämneprekursorer kan anses vara misstänkta och omfattas därför av en rapporteringsskyldighet. Det kan till exempel röra sig om fall där den potentiella kunden (professionell eller privatperson) uttrycker sig vagt om den tilltänkta användningen, inte verkar känna till den tilltänkta användningen eller inte kan förklara den på ett trovärdigt sätt, avser att köpa ovanliga mängder, ovanliga koncentrationer eller ovanliga kombinationer av ämnen, är ovillig att visa upp identitetsbevis eller handling som styrker bostadsort eller insisterar på att använda ovanliga betalningsmetoder, såsom stora belopp i kontanter. Ekonomiska aktörer bör kunna förbehålla sig rätten att vägra utföra sådana transaktioner.
- (18) Med hänsyn till de allmänna målen för denna förordning uppmuntras de behöriga myndigheterna att informera den berörda nationella kontaktpunkten när en ansökan om tillstånd avslås, om avslaget grundas på att det finns rimliga skäl att betvivla att den avsedda användningen är

legitim eller att användarens avsikter är legitima. De behöriga myndigheterna uppmuntras också att informera den nationella kontaktpunkten om ett tillstånd tillfälligt återkallas eller upphävs.

(19) För att förhindra och upptäcka eventuell olaglig användning av sprängämnesprekursorer är det önskvärt att de nationella kontaktpunkterna för register över rapporterade misstänkta transaktioner och att de behöriga myndigheterna vidtar nödvändiga åtgärder för att utreda de faktiska omständigheterna, inbegripet huruvida den ekonomiska verksamhet som utövas av den yrkesmässiga användare som är inblandad i en misstänkt transaktion är äkta.

(20) När det är möjligt bör högsta koncentration fastställas, över vilken tillgången till vissa sprängämnesprekursorer är begränsad, medan endast rapportering av misstänkta transaktioner bör föreskrivas för vissa andra sprängämnesprekursorer. Kriterierna för att fastställa vilka åtgärder som bör tillämpas på de olika sprängämnesprekursorerna inbegriper den hotnivå som gäller för den berörda sprängämnesprekursoren, handelsvolymen för den berörda sprängämnesprekursoren, och möjligheten att fastställa en koncentrationsnivå under vilken sprängämnesprekursoren fortfarande skulle kunna användas för de legitima ändamål för vilka den tillhandahållits på marknaden. Dessa kriterier bör även i fortsättningen fungera vägledande för ytterligare åtgärder som kan vidtas med avseende på sprängämnesprekursorer som för närvarande inte omfattas av denna förordnings tillämpningsområde.

(21) Det är inte tekniskt genomförbart att fastställa gränsvärden beträffande hexaminbaserade bränsletabletter. Dessutom finns det många legitima användningar för svavelsyra, aceton, kaliumnitrat, natriumnitrat, kalciumnitrat och kalciumammoniumnitrat. En förordning på unionsnivå om begränsningar av försäljningen av dessa ämnen till allmänheten skulle leda till oproportionellt höga administrativa kostnader och efterlevnadskostnader för konsumenter, offentliga myndigheter och företag. Med hänsyn till målen i denna förordning bör man dock besluta om åtgärder för att underlätta rapporteringen av misstänkta transaktioner avseende hexaminbaserade bränsletabletter och avseende andra sprängämnesprekursorer för vilka det inte finns lämpliga och säkra alternativ.

(22) Stölder av sprängämnesprekursorer är ett sätt att förvärva utgångsmaterial för olaglig tillverkning av sprängämnen. Det är därför lämpligt att föreskriva rapportering av betydande stölder och försvinnanden av ämnen som omfattas av åtgärder enligt denna förordning och av de andra ämnen för vilka misstänkta transaktioner ska rapporteras. För att underlätta spårningen av gärningsmännen och för att uppmärksamma de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater på möjliga hot, uppmuntras de nationella kontaktpunkterna att, när det är lämpligt, använda Europols system för tidig varning.

(23) Medlemsstaterna bör fastställa regler om påföljder vid överträdelse av denna förordning. Dessa påföljder bör vara effektiva, proportionella och avskräckande.

(24) I enlighet med bilaga XVII till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach) ⁽¹⁾ är det förbjudet att tillhandahålla enskilda personer ammoniumnitrat som lätt skulle kunna missbrukas som en sprängämnesprekursor. Tillhandahållande av ammoniumnitrat till vissa professionella användare, särskilt jordbrukare, är dock tillåtet. Det tillhandahållandet bör därför omfattas av det rapporteringssystem för misstänkta transaktioner som inrättas genom den här förordningen, eftersom det inte finns något motsvarande krav i förordning (EG) nr 1907/2006.

(25) Denna förordning kräver att personuppgifter behandlas och även lämnas ut till tredje man i fall av misstänkta transaktioner. Den behandlingen och det utlämnandet medför ett allvarligt intrång i den grundläggande rätten till skydd för privatlivet och skydd för personuppgifter. Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ⁽²⁾ reglerar behandling av personuppgifter inom ramen för denna förordning. Det bör följaktligen säkerställas att den grundläggande rätten till skydd för personuppgifter för personer vilkas personuppgifter behandlas genom tillämpning av denna förordning säkerställs på vederbörligt sätt. Särskilt den behandling av personuppgifter som förekommer i samband med beviljandet av tillstånd, registrering av en transaktion och rapportering av en misstänkt transaktion bör genomföras i enlighet med direktiv 95/46/EG, inbegripet de allmänna principerna för uppgiftsskydd, som omfattar dataminimering, ändamålsbegränsning, proportionalitet och nödvändighet, liksom kravet på respekt för registrerade personers rätt till tillgång, rättelse och radering.

(26) Valet av ämnen som terrorister och andra brottslingar använder för olaglig tillverkning av sprängämnen kan förändras snabbt. Det bör därför vara möjligt att föra in ytterligare ämnen i det system som föreskrivs i denna förordning, vid behov med kort varsel.

(27) För att kunna ta hänsyn till utvecklingen i fråga om missbruk av ämnen som sprängämnesprekursorer och förutsatt att korrekt samråd genomförs med intressenterna för att ta hänsyn till de potentiellt betydande konsekvenserna för de ekonomiska aktörerna bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen när det gäller att ändra de gränsvärden över vilka vissa ämnen som är föremål för restriktioner enligt denna förordning inte ska göras tillgängliga för allmänheten och att förteckna ytterligare ämnen avseende vilka misstänkta transaktioner ska rapporteras. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga

⁽¹⁾ EUT L 396, 30.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och till rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

- (28) Kommissionen bör fortlöpande revidera förteckningen över ämnen som över vissa gränsvärden inte ska göras tillgängliga för allmänheten, och förteckningen över ämnen avseende vilka misstänkta transaktioner ska rapporteras. Kommissionen bör, när det är motiverat, utarbeta ett lagstiftningsförslag i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet för att lägga till eller ta bort poster i den förstnämnda förteckningen eller ta bort poster i den sistnämnda förteckningen, i syfte att kunna ta hänsyn till utvecklingen i fråga om missbruk av ämnen som sprängämnesprekursorer.
- (29) I syfte att reglera ämnen som inte omfattas av restriktioner enligt denna förordning men avseende vilka en medlemsstat finner rimliga skäl att anta att de kan användas för olaglig tillverkning av sprängämnen, bör man införa en skyddsklausul med bestämmelser om ett adekvat unionsförfarande.
- (30) Med hänsyn till de specifika risker som ska behandlas i denna förordning är det dessutom lämpligt att tillåta att medlemsstaterna, under vissa omständigheter, antar skyddsåtgärder, även med avseende på ämnen som redan omfattas av åtgärder enligt denna förordning.
- (31) Med tanke på kraven i denna förordning vad gäller information som ska lämnas till kommissionen och medlemsstaterna, skulle det vara olämpligt att låta sådana nya skyddsåtgärder omfattas av det system som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster⁽¹⁾, oavsett om de hänför sig till ämnen som redan omfattas av åtgärder enligt denna förordning eller till ämnen som inte är föremål för sådana restriktioner.
- (32) Med tanke på denna förordnings natur och den inverkan som den kan ha på medborgarnas säkerhet och den inre marknaden bör kommissionen, med utgångspunkt i de fortlöpande diskussionerna i den ständiga kommittén för prekursorer, lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet där man undersöker eventuella problem som följer av tillämpningen av denna förordning samt utreder om det är önskvärt och genomförbart att utvidga dess tillämpningsområde, både när det gäller att innefatta de professionella användarna och att i bestämmelserna om rapportering av misstänkta transaktioner, försvinnanden och stölder av ämnen som, även om de inte omfattas av åtgärder enligt denna förordning, har konstaterats som ämnen som har använts för olaglig tillverkning av sprängämnen (icke förtecknade sprängämnesprekursorer). Dessutom bör kommissionen, med beaktande av medlemsstaternas relevanta erfarenheter och av kostnads- och nyttoaspekter, lägga fram en rapport som undersöker om det är önskvärt och möjligt att stärka och harmoni-

sera systemet ytterligare med tanke på hotet mot den allmänna säkerheten. Som ett led i översynen bör kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet och undersöka möjligheterna att överföra bestämmelserna om ammoniumnitrat från förordning (EG) nr 1907/2006 till denna förordning.

- (33) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att begränsa allmänhetens tillgång till sprängämnesprekursorer, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför, på grund av begränsningens omfattning, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen anta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (34) Enligt artikel 28.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter⁽²⁾ har europeiska datatillsynsmannen avgett ett yttrande⁽³⁾.
- (35) Denna förordning står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt rätten till skydd för personuppgifter, näringsfrihet, rätten till egendom och principen om icke-diskriminering. Medlemsstaterna bör tillämpa förordningen i enlighet med dessa rättigheter och principer.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs harmoniserade regler för tillhandahållande, införsel, innehav och användning av ämnen eller blandningar som kan missbrukas för olaglig tillverkning av sprängämnen, i syfte att begränsa allmänhetens tillgång till dessa ämnen och blandningar och säkerställa lämplig rapportering av misstänkta transaktioner i hela försörjningskedjan.

Denna förordning påverkar inte tillämpningen av andra, strängare bestämmelser i unionslagstiftningen som avser de ämnen som förtecknas i bilagorna.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning är tillämplig på de ämnen som förtecknas i bilagorna och på blandningar och ämnen som innehåller dem.

⁽¹⁾ EGT L 204, 21.7.1998, s. 37.

⁽²⁾ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 101, 1.4.2011, s. 1.

2. Denna förordning ska inte tillämpas på

- a) varor enligt definitionen i artikel 3.3 i förordning (EG) nr 1907/2006,
- b) pyrotekniska artiklar enligt definitionen i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/23/EG av den 23 maj 2007 om utsläppande på marknaden av pyrotekniska artiklar⁽¹⁾, pyrotekniska artiklar som enligt nationell lagstiftning är avsedda för icke-kommersiell användning av Försvarsmakten, de brottsbekämpande myndigheterna eller räddningstjänst, pyroteknisk utrustning som omfattas av rådets direktiv 96/98/EG av den 20 december 1996 om marin utrustning⁽²⁾, pyrotekniska artiklar som är avsedda att användas inom flyg- och rymdindustrin eller tändhattar avsedda för leksaker,
- c) läkemedel som i legitimt syfte genom förskrivning görs tillgängliga för en enskild person i enlighet med tillämplig nationell lagstiftning.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *ämne*: ett ämne i den mening som avses i artikel 3.1 i förordning (EG) nr 1907/2006,
2. *blandning*: en blandning i den mening som avses i artikel 3.2 i förordning (EG) nr 1907/2006,
3. *vara*: en vara i den mening som avses i artikel 3.3 i förordning (EG) nr 1907/2006,
4. *tillhandahållande*: göra tillgängligt antingen mot betalning eller kostnadsfritt,
5. *införsel*: handlingen att föra in ett ämne till en medlemsstats territorium antingen från en annan medlemsstat eller från ett tredjeland,
6. *användning*: alla former av bearbetning, formulering, lagring, behandling eller blandning, inklusive tillverkning av en vara eller något annat nyttjande,
7. *enskild person*: varje fysisk person som agerar i syften som inte är knutna till hans eller hennes näringsverksamhet, affärsverksamhet eller yrke,
8. *misstänkt transaktion*: varje transaktion som rör de ämnen som förtecknas i bilagorna, eller blandningar eller ämnen som innehåller dessa, även transaktioner i vilka professionella användare deltar, om det finns rimliga skäl att misstänka att ämnet eller blandningen är avsedd för olaglig tillverkning av sprängämnen.
9. *ekonomisk aktör*: varje fysisk eller juridisk person eller offentligt organ eller grupp av sådana personer och/eller organ som levererar produkter eller tillhandahåller tjänster på marknaden,
10. *sprängämnesprekursorer som omfattas av restriktioner*: ett ämne som förtecknas i bilaga I, i koncentrationer som överstiger

de i den bilagan angivna gränsvärdena, samt en blandning eller annat ämne i vilket ett sådant förtecknat ämne förekommer i koncentrationer över angivna gränsvärden.

Artikel 4

Tillhandahållande, införsel, innehav och användning

1. Sprängämnesprekursorer som omfattas av restriktioner får inte tillhandahållas, eller införas av, innehas av eller användas av enskilda personer.

2. Trots det som sägs i punkt 1 får en medlemsstat bibehålla eller inrätta ett tillståndssystem som medger att sprängämnesprekursorer som omfattas av restriktioner tillhandahålls eller innehas av eller används av enskilda personer, förutsatt att den personen erhåller, och på begäran uppvisar, ett tillstånd att förvärva, inneha eller använda dem, utfärdat i enlighet med artikel 7 av en behörig myndighet i den medlemsstat där sprängämnesprekursoren som omfattas av restriktioner kommer att förvärfvas, innehas eller användas.

3. Trots vad som sägs i punkterna 1 och 2 får en medlemsstat bibehålla eller inrätta ett registreringssystem som medger att följande sprängämnesprekursorer som omfattas av restriktioner tillhandahålls eller innehas av eller används av enskilda personer, om den ekonomiska aktör som tillhandahåller dem registrerar varje transaktion i enlighet med de närmare bestämmelser som fastställs i artikel 8:

a) Väteperoxid (CAS-nr 7722-84-1) i koncentrationer som överstiger det gränsvärde som föreskrivs i bilaga I, men inte överstiger 35 viktprocent.

b) Nitrometan (CAS-nr 75-52-5) i koncentrationer som överstiger det gränsvärde som föreskrivs i bilaga I, men inte överstiger 40 viktprocent.

c) Salpetersyra (CAS-nr 7697-37-2) i koncentrationer som överstiger det gränsvärde som föreskrivs i bilaga I, men inte överstiger 10 viktprocent

4. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla alla åtgärder som de vidtar i syfte att genomföra något av de system som föreskrivs i punkterna 2 och 3. Anmälan ska ange de sprängämnesprekursorer som omfattas av restriktioner för vilka medlemsstaten föreskriver ett undantag.

5. Kommissionen ska offentliggöra en förteckning över de åtgärder som anmälts av medlemsstaterna i enlighet med punkt 4.

6. Om en enskild person avser att införa en sprängämnesprekursor som omfattas av restriktioner till en medlemsstats territorium och denna medlemsstat har gjort undantag från punkt 1 genom att tillämpa ett tillståndssystem i enlighet med punkt 2 och/eller ett registreringssystem i enlighet med punkt 3 eller artikel 17, ska den personen se till att den erhåller, och på begäran för den behöriga myndigheten uppvisa, ett tillstånd som utfärdats i enlighet med bestämmelserna i artikel 7 och som är giltigt i den medlemsstaten.

⁽¹⁾ EUT L 154, 14.6.2007, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 46, 17.2.1997, s. 25.

7. En ekonomisk aktör som tillhandahåller en sprängämnesprekursor som omfattas av restriktioner till en enskild person i enlighet med punkt 2 ska för varje transaktion kräva att ett tillstånd uppvisas eller, om den har tillhandahållits i enlighet med punkt 3, registrera transaktionen, i enlighet med det system som fastställts av den medlemsstat där den sprängämnesprekursor som omfattas av restriktioner tillhandahålls.

Artikel 5

Märkning

En ekonomisk aktör som avser att tillhandahålla en enskild person sprängämnesprekursorer som omfattas av restriktioner ska se till att det på förpackningen tydligt anges att enskilda personers förvärv, innehav eller användning av denna sprängämnesprekursor omfattas av restriktioner enligt artikel 4.1, 4.2 och 4.3, antingen genom att själv fästa en lämplig etikett eller genom att kontrollera att en lämplig etikett finns.

Artikel 6

Fri rörlighet

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 1 andra stycket och artikel 13, och om inte annat föreskrivs i den här förordningen eller i andra unionsrättsakter, ska medlemsstaterna, av skäl som har samband med förebyggande av olaglig tillverkning av sprängämnen, inte förbjuda, begränsa eller hindra tillhandahållande av

- a) de ämnen som förtecknas i bilaga I i koncentrationer som inte överskrider de gränsvärden som fastställs där, eller
- b) de ämnen som förtecknas i bilaga II.

Artikel 7

Tillstånd

1. Varje medlemsstat som utfärdar tillstånd till enskilda personer som har ett legitimt intresse av att förvärva, införa, inneha och använda sprängämnesprekursorer som omfattas av restriktioner ska fastställa regler för beviljande av det tillstånd som föreskrivs i artikel 4.2 och 4.6. När den behöriga myndigheten i medlemsstaten överväger om den ska bevilja tillstånd ska den ta hänsyn till alla relevanta omständigheter, och särskilt till om den avsedda användningen av ämnet är legitim. Tillstånd ska vägras om det finns rimliga skäl att ifrågasätta att den avsedda användningen är legitim eller att användarens avsikter för användningen av ämnet är legitima.

2. Den behöriga myndigheten får besluta hur tillståndets giltighet ska begränsas, genom att tillåta att det får användas en gång eller flera gånger under en period på högst tre år. Den behöriga myndigheten får ålägga tillståndsinnehavaren att fram till den tidpunkt då tillståndet upphör att gälla visa att villkoren för beviljande av tillståndet fortfarande är uppfyllda. Tillståndet ska innehålla uppgift om de sprängämnesprekursorer som omfattas av restriktioner för vilka det utfärdats.

3. De behöriga myndigheterna får kräva att de som ansöker om tillstånd betalar en avgift för sin ansökan. En sådan avgift får inte överstiga kostnaderna för att behandla ansökan.

4. Den behöriga myndigheten får dra in eller återkalla tillståndet om det finns rimliga skäl att anta att villkoren för beviljande av tillståndet inte längre är uppfyllda.

5. Överklaganden av beslut som fattats av den behöriga myndigheten och tvister som gäller uppfyllandet av tillståndsvillkoren ska behandlas av ett lämpligt organ som är ansvarigt enligt nationell lagstiftning.

6. Tillstånd som beviljats av de behöriga myndigheterna i en medlemsstat får erkännas i andra medlemsstater. Kommissionen ska, senast den 2 september 2014 efter samråd med den ständiga kommittén för prekursorer, utarbeta riktlinjer om tekniska detaljer i tillstånden i syfte att underlätta ömsesidigt erkännande av tillstånd. Dessa riktlinjer ska också innefatta information om vilka uppgifter som ska ingå i tillstånd som gäller för införseln av sprängämnesprekursorer som omfattas av restriktioner, inklusive ett utkast till hur sådana tillstånd ska utformas.

Artikel 8

Registrering av transaktioner

1. Enskilda personer ska, med avseende på registrering enligt artikel 4.3, identifiera sig med hjälp av en officiell identitetshandling.

2. Registret ska omfatta åtminstone följande uppgifter:

- a) namn, adress och i förekommande fall antingen identifieringsnummer för den enskilda personen eller dennes officiella identitetshandlings typ och nummer,
- b) namnet på ämnet eller blandningen, inklusive dess koncentration,
- c) kvantiteten av ämnet eller blandningen,
- d) den avsedda användning av ämnet eller blandningen som den enskilda personen uppgivit,
- e) datum och ort för transaktionen,
- f) den enskilda personens underskrift.

3. Registreringen ska bevaras under fem år från transaktionsdagen. Under den perioden ska registret ställas till förfogande för granskning på begäran av de behöriga myndigheterna.

4. Registret ska föras på papper eller ett annat varaktigt medium och ska ställas till förfogande för granskning när som helst under hela den period som fastställs i punkt 3. Alla elektroniskt lagrade uppgifter ska

- a) stämma överens med formatet och innehållet i motsvarande pappershandlingar, och
- b) vara lättillgängliga vid varje tidpunkt under hela den period som avses i punkt 3.

Artikel 9

Rapportering av misstänkta transaktioner och av försvinnanden och stölder

1. Misstänkta transaktioner som omfattar de ämnen som förtecknas i bilagorna, eller som omfattar blandningar eller ämnen som innehåller dessa, ska rapporteras i enlighet med denna artikel.

2. Varje medlemsstat ska inrätta en eller flera nationella kontaktpunkter med ett tydligt angivet telefonnummer och en tydligt angiven e-postadress för rapportering av misstänkta transaktioner.

3. Ekonomiska aktörer får förbehålla sig rätten att vägra att genomföra den misstänkta transaktionen och ska utan oskäligt dröjsmål rapportera transaktionen eller försöket till transaktion om möjligt inklusive kundens identitet, till den nationella kontaktpunkten i den medlemsstat där transaktionen genomfördes eller där ett försök att genomföra den gjordes om de har rimliga skäl att anta att en planerad transaktion som omfattar en eller flera av de ämnen som förtecknas i bilagorna, eller som omfattar blandningar eller ämnen som innehåller dem, är en misstänkt transaktion, med beaktande av alla omständigheter, särskilt om den potentiella kunden

- a) uttrycker sig vagt om ämnets eller blandningens tilltänkta användning,
- b) inte verkar känna till ämnets eller blandningens tilltänkta användning eller inte kan förklara den på ett trovärdigt sätt,
- c) avser att köpa ämnen i mängder, kombinationer eller koncentrationer av ämnen som är ovanliga för privat användning,
- d) är ovillig att visa upp identitetsbevis eller handling som styrker bostadsort eller
- e) insisterar på att använda ovanliga betalningsmetoder, såsom stora belopp i kontanter.

4. Ekonomiska aktörer ska också rapportera betydande försvinnanden och stölder av ämnen som förtecknas i bilagorna och av blandningar eller ämnen som innehåller sådana ämnen till den nationella kontaktpunkten i den medlemsstat där försvinnandet eller stölden har ägt rum.

5. För att underlätta samarbetet mellan behöriga myndigheter och ekonomiska aktörer ska kommissionen efter samråd med den ständiga kommittén för prekursorer senast den 2 september 2014 utarbeta riktlinjer till stöd för den kemiska försörjningskedjan och i förekommande fall för de behöriga myndigheterna. Riktlinjerna ska särskilt innehålla följande:

- a) Information om hur misstänkta transaktioner kan kännas igen och rapporteras, i synnerhet när det gäller koncentrationer och/eller kvantiteter av ämnen förtecknade i bilaga II under vilka det i allmänhet inte behövs någon åtgärd.
- b) Information om hur betydande försvinnanden eller stölder kan kännas igen och rapporteras.
- c) Annan information som kan anses vara till nytta.

Kommissionen ska regelbundet uppdatera riktlinjerna.

6. De behöriga myndigheterna ska se till att de riktlinjer som anges i punkt 5 regelbundet sprids på ett sätt som de behöriga myndigheterna anser vara lämpligt med hänsyn till riktlinjernas mål.

Artikel 10

Uppgiftsskydd

Medlemsstaterna ska se till att behandling av personuppgifter som sker genom tillämpning av denna förordning är förenlig med direktiv 95/46/EG. Medlemsstaterna ska särskilt se till att direktiv 95/46/EG följs vid sådan behandling av personuppgifter som krävs i fråga om tillstånd enligt artiklarna 4.2, 4.6 och 7 i denna förordning eller för registrering av transaktioner enligt artiklarna 4.3, 8 och 17 i denna förordning och vid rapportering av misstänkta transaktioner enligt artikel 9 i denna förordning.

Artikel 11

Påföljder

Medlemsstat ska fastställa regler om påföljder tillämpliga på överträdelser av denna förordning och ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att dessa påföljder tillämpas. De föreskrivna påföljderna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Artikel 12

Ändring av bilagorna

1. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 14 om ändring av gränsvärdena i bilaga I i den mån det är nödvändigt för att ta hänsyn till utvecklingen i fråga om missbruk av ämnen som sprängämneprekursorer eller på grundval av forskning och försök samt tillägg av ämnen till bilaga II när det är nödvändigt för att ta hänsyn till utvecklingen i fråga om missbruk av ämnen som sprängämneprekursorer. Kommissionen ska, som ett led i förberedelserna av de delegerade akterna sträva efter att samråda med berörda aktörer, särskilt inom den kemiska industrin och detaljhandeln.

Om det, vid en plötslig ändring av riskbedömningen i fråga om missbruk av ämnen för olaglig tillverkning av sprängämnen, är nödvändigt på grund av tvingande skäl till skyndsamhet, ska det förfarande som föreskrivs i artikel 15 tillämpas på delegerade akter som antas enligt den här artikeln.

2. Kommissionen ska anta en separat delegerad akt för varje ändring av gränsvärdena i bilaga I och för varje nytt ämne som läggs till i bilaga II. Varje delegerad akt ska grundas på en analys som visar att ändringen, med vederbörlig hänsyn tagen till de eftersträfvade målen, inte är ägnad att leda till oproportionella bördor för ekonomiska aktörer eller konsumenter.

Artikel 13

Skyddsklausul

1. Om en medlemsstat har rimliga skäl att anta att ett visst ämne som inte förtecknas i bilagorna kan användas för olaglig tillverkning av sprängämnen får den begränsa eller förbjuda tillhandahållande, innehav och användning av det ämnet eller

av blandningar eller ämnen som innehåller det, eller föreskriva att ämnet ska omfattas av rapportering om misstänkta transaktioner i överensstämmelse med artikel 9.

2. Om en medlemsstat har rimliga skäl att tro att ett visst ämne som förtecknas i bilaga I kan användas för olaglig tillverkning av sprängämnen i en koncentration som är lägre än det gränsvärde som anges i bilaga I får den ytterligare begränsa eller förbjuda tillhandahållande, innehav och användning av det ämnet genom att fastställa ett lägre gränsvärde.

3. Om en medlemsstat har rimliga skäl att fastställa ett gränsvärde över vilket ett ämne som förtecknas i bilaga II bör omfattas av de begränsningar som i övrigt gäller för sprängämneprekursorer som omfattas av restriktioner, får den begränsa eller förbjuda tillhandahållande, innehav och användning av det ämnet genom att fastställa en högsta tillåten koncentration.

4. En medlemsstat som begränsar eller förbjuder ämnen i överensstämmelse med punkt 1, 2 eller 3 ska omedelbart underrätta kommissionen och de övriga medlemsstaterna om detta samt ange sina skäl.

5. Mot bakgrund av den information som meddelats enligt punkt 4 ska kommissionen omedelbart undersöka om det bör utarbetas ändringar av bilagorna i överensstämmelse med artikel 12.1 eller utarbetas ett lagstiftningsförslag om ändring av bilagorna. Den berörda medlemsstaten ska när det är lämpligt ändra eller upphäva sina nationella åtgärder för att beakta sådana ändringar i bilagorna.

6. Senast den 2 juni 2013 ska medlemsstaterna underrätta kommissionen om befintliga nationella åtgärder som begränsar eller förbjuder tillhandahållande, innehav och användning av ett ämne eller av blandningar eller ämnen som innehåller det av det skälet att det kan användas för olaglig tillverkning av sprängämnen.

Artikel 14

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 12 ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med den 1 mars 2013. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 12 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan

dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 12 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 15

Skyndsamt förfarande

1. Delegerade akter som antagits enligt denna artikel ska träda i kraft utan dröjsmål och ska tillämpas så länge ingen invändning görs i enlighet med punkt 2. Delgivningen av en delegerad akt till Europaparlamentet och rådet ska innehålla en motivering till varför det skyndsamma förfarandet tillämpas.

2. Såväl Europaparlamentet som rådet får invända mot en delegerad akt i enlighet med det förfarande som avses i artikel 14.5. I ett sådant fall ska kommissionen upphäva akten utan dröjsmål efter det att Europaparlamentet eller rådet har delgett sitt beslut om invändning.

Artikel 16

Övergångsbestämmelse

Innehav och användning av sprängämneprekursorer som omfattas av restriktioner ska vara tillåtet för enskilda personer till och med den 2 mars 2016.

Artikel 17

Gällande registreringssystem

En medlemsstat som den 1 mars 2013 har infört ett system enligt vilket ekonomiska aktörer är skyldiga att registrera transaktioner genom vilka en eller flera sprängämneprekursorer som omfattas av restriktioner tillhandahålls enskilda personer, får avvika från artikel 4.1 och 4.2 genom att tillämpa det registreringssystemet i enlighet med artikel 8 på vissa eller samtliga ämnen som förtecknas i bilaga I. Bestämmelserna i artikel 4.4–4.7 ska gälla i tillämpliga delar.

Artikel 18

Översyn

1. Kommissionen ska senast den 2 september 2017 till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport, vilken ska behandla

a) eventuella problem som uppstått till följd av tillämpningen av denna förordning,

- b) frågan om det är önskvärt och möjligt att stärka och harmonisera systemet ytterligare med tanke på hotet mot den allmänna säkerheten till följd av terrorism eller annan allvarlig brottslighet, med beaktande av medlemsstaternas erfarenheter av denna förordning, inbegripet brister i säkerheten som upptäckts, med beaktande av kostnaderna och fördelarna för medlemsstaterna, de ekonomiska aktörerna och andra berörda aktörer,
- c) frågan om det är önskvärt och möjligt att utvidga denna förordnings tillämpningsområde till att omfatta yrkesmässiga användare, med beaktande av de bördor som åläggs ekonomiska aktörer och med hänsyn till denna förordnings mål,
- d) frågan om det är önskvärt och möjligt att i bestämmelserna om rapportering av misstänkta transaktioner, försvinnanden och stölder inkludera icke förtecknade sprängämnesprekursorer.

2. Kommissionen ska senast den 2 mars 2015 till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport i vilken man behandlar möjligheterna att överföra relevanta bestämmelser om ammoniumnitrat från förordning (EG) nr 1907/2006, till den här förordningen.

3. Om det är lämpligt, och mot bakgrund av de rapporter som avses i punkterna 1 och 2, ska kommissionen lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet och rådet, så att förordningen kan ändras.

Artikel 19

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 2 september 2014.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 15 januari 2013.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

L. CREIGHTON

Ordförande

BILAGA I

Ämnena som i sig eller i form av blandningar eller ämnena som innehåller dem får inte tillhandahållas enskilda personer i koncentrationer som överstiger de gränsvärden som anges nedan

Ämnets namn och nummer i registret för Chemical Abstracts Service (CAS-nr)	Gränsvärde	KN-nummer för isolerade kemiskt definierade föreningar som uppfyller kraven i anmärkning 1 till kapitel 28 respektive 29 i Kombinerade nomenklaturen ⁽¹⁾	KN-nummer för en blandning utan beståndsdelar (t.ex. kvicksilver, ädla metaller eller sällsynta jordartsmetaller eller radioaktiva ämnen) som innebär klassificering under ett annat KN-nummer ⁽¹⁾
Väteperoxid (CAS-nr 7722-84-1)	12 viktprocent	2847 00 00	3824 90 97
Nitrometan (CAS-nr 75-52-5)	30 viktprocent	2904 20 00	3824 90 97
Salpetersyra (CAS-nr 7697-37-2)	3 viktprocent	2808 00 00	3824 90 97
Kaliumklorat (CAS-nr 3811-04-9)	40 viktprocent	2829 19 00	3824 90 97
Kaliumperklorat (CAS-nr 7778-74-7)	40 viktprocent	2829 90 10	3824 90 97
Natriumklorat (CAS-nr 7775-09-9)	40 viktprocent	2829 11 00	3824 90 97
Natriumperklorat (CAS-nr 7601-89-0)	40 viktprocent	2829 90 10	3824 90 97

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 948/2009 (EUT L 287, 31.10.2009, s. 1).

BILAGA II

Ämnen som i sig eller i form av blandningar eller ämnen som innehåller dem, för vilka misstänkta transaktioner omfattas av skyldigheten att rapportera

Ämnets namn och nummer i registret för Chemical Abstracts Service (CAS-nr)	KN-nummer för isolerade kemiskt definierade föreningar som uppfyller kraven i anmärkning 1 till kapitel 28, anmärkning 1 till kapitel 29 respektive anmärkning 1 b till kapitel 31 i Kombinerade nomenklaturen ⁽¹⁾	KN-nummer för blandningar utan beståndsdelar (t.ex. kvicksilver, ädla metaller eller sällsynta jordartsmetaller eller radioaktiva ämnen) som innebär klassificering under annat KN-nummer ⁽¹⁾
Hexamin (CAS-nr 100-97-0)	2921 29 00	3824 90 97
Svavelsyra (CAS-nr 7664-93-9)	2807 00 10	3824 90 97
Aceton (CAS-nr 67-64-1)	2914 11 00	3824 90 97
Kaliumnitrat (CAS-nr 7757-79-1)	2834 21 00	3824 90 97
Natriumnitrat (CAS-nr 7631-99-4)	3102 50 10 (naturligt)	3824 90 97
	3102 50 90 (annat)	3824 90 97
Kalciumnitrat (CAS-nr 10124-37-5)	2834 29 80	3824 90 97
Kalciumammoniumnitrat (CAS-nr 15245-12-2)	3102 60 00	3824 90 97
Ammoniumnitrat (CAS nr 6484-52-2) [i en koncentration på 16 viktprocent kväve eller högre i förhållande till ammoniumnitratet]	3102 30 10 (i vattenlösning)	3824 90 97
	3102 30 90 (annat)	

⁽¹⁾ Förordning (EG) nr 948/2009.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 99/2013

av den 15 januari 2013

om programmet för europeisk statistik 2013–2017

(Text av betydelse för EES och Schweiz)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 338.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Tillförlitliga empiriska data och statistik är helt avgörande för att man ska kunna mäta framstegen och utvärdera effektiviteten i unionens politik och program, särskilt inom ramen för Europa 2020-strategin som kommissionen lade fram i sitt meddelande av den 3 mars 2010 "Europa 2020 – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla" (Europa 2020).
- (2) I enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 av den 11 mars 2009 om europeisk statistik ⁽²⁾ bör det inrättas ett flerårigt program för europeisk statistik (nedan kallat *det fleråriga programmet*) som ska utgöra en ram för finansieringen av unionsåtgärder.
- (3) I enlighet med förordning (EG) nr 223/2009 bör det fleråriga programmet utgöra ramen för utvecklingen, framställningen och spridningen av den europeiska statistiken, och där bör anges vilka huvudområden och mål som gäller för de åtgärder som planeras under högst fem år. Där bör fastställas vilka informationsbehov som ska prioriteras för att unionens verksamhet ska kunna genomföras. Behovet bör vägas mot de resurser som krävs på unionsnivå och på nationell nivå för att sammanställa den önskade statistiken samt mot uppgiftslämnarbördan och de kostnader som är förenade med uppgiftslämnandet, varvid särskild vikt ska läggas vid kostnadseffektiviteten.

(4) Utvecklingen, framställningen och spridningen av europeisk statistik inom det fleråriga programmets rättsliga ram bör uppnås genom nära och samordnat samarbete inom det europeiska statistiksystemet (ESS) mellan unionens statistikmyndighet, dvs. kommissionen (Eurostat), och de nationella statistikbyråerna och andra nationella myndigheter som utsetts av medlemsstaterna ⁽³⁾ (nedan gemensamt kallade *nationella statistikmyndigheter*). De nationella statistikbyråernas och kommissionens (Eurostats) yrkesmässiga oberoende är av avgörande betydelse för tillhandahållandet av tillförlitlig statistik av hög kvalitet.

(5) Ett närmare samarbete mellan kommissionen (Eurostat) och de nationella statistikbyråerna är helt avgörande för att höja kvaliteten på den europeiska statistiken. Detta närmare samarbete bör huvudsakligen fokusera på tillhandahållande av ytterligare metodutbildningsprogram i statistik och närliggande områden, på utveckling och spridning av befintlig god praxis inom ESS samt på personalutbyte mellan medlemsstaterna och kommissionen (Eurostat) i båda riktningar.

(6) Genomförandet av det fleråriga programmet innebär en möjlighet att ta fram harmoniserad europeisk statistik för att bidra till utveckling, framställning och spridning av gemensam, jämförbar och tillförlitlig statistisk information på unionsnivå.

(7) Statistik av hög kvalitet som utvecklas, framställs och sprids inom ramen för det fleråriga programmet är avgörande för evidensbaserat beslutsfattande och bör tillhandahållas i god tid och bidra till genomförandet av unionens politik enligt fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) och Europa 2020-strategin och av andra politiska handlingslinjer i kommissionens strategiska prioriteringar för 2010–2014, nämligen en kraftfullare och integrerad ekonomisk styrning, klimatfrågan, reformen av jordbrukspolitiken, tillväxt och social sammanhållning, jämställdhet, medborgarnas Europa och globalisering. Sådan statistik bör främjas genom åtgärder som finansieras genom det fleråriga programmet, där unionen kan skapa ett tydligt mervärde, och som syftar till att säkerställa att ekonomiska, sociala och miljömässiga indikatorer jämföras.

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 12 december 2012 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 20 december 2012.
⁽²⁾ EUT L 87, 31.3.2009, s. 164.

⁽³⁾ Detta påverkar inte tillämpningen av artikel 5 i protokoll nr 4 om stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken.

- (8) När man fastställer de statistikområden som ska utvecklas bör de mål i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 691/2011 av den 6 juli 2011 om europeiska miljöräkenskaper⁽¹⁾ som avser utvecklingen av nya moduler i miljöräkenskaperna beaktas.
- (9) Dessutom bör man i statistiska undersökningar ägna särskild uppmärksamhet åt hur arbetstagare och andra medborgare påverkas av programmen för budgetkonsolidering. De statistiska uppgifterna ska samlas in på ett sådant sätt att utvecklingen i enskilda medlemsstater synliggörs, t.ex. när det gäller arbetslöshet, storlek på och förändringar av sociala transfereringar, arbetstillfällenas antal och kvalitet, arbetskraftens rörlighet inom medlemsstaterna, inom unionen och mellan unionen och tredjeländer samt de relaterade sociogeografiska förändringarna i lönestruktur och utbildningsåtgärder.
- (10) På senare år har EES ställts inför ett antal utmaningar. För det första kan en brist på nationell statistik av hög kvalitet få skadliga återverkningar i medlemsstaterna och i unionen i allmänhet. Genomgående tillförlitlig statistik av hög kvalitet, som framställts av yrkesmässigt oberoende nationella statistikbyråer, är därför av avgörande betydelse för beslutsfattandet på både nationell nivå och unionsnivå och framför allt inom ramen för euroområdet tillsynsmekanismer.
- (11) För det andra har behovet av europeisk statistik ökat stadigt, och det är knappast troligt att denna tendens kommer att vända. Den ekonomiska globaliseringen utgör en särskild utmaning, som kräver att en serie nya mätinstrument tas fram för att mäta globala värdekedjor genom internationell samordning, för att ge en bättre bild av den ekonomiska tillväxten och skapandet av samsättning.
- (12) För det tredje förändras behovens karaktär ständigt, vilket kräver mer synergieffekter mellan statistikområden.
- (13) För det fjärde kan lämpliga uppdelningar av tillgängliga uppgifter göra det lättare att övervaka den ekonomiska och finansiella krisens effekter och konsekvenserna av genomförda insatser för medborgarna, bland annat för de mest sårbara.
- (14) För det femte har statistiken ändrat karaktär. Den är inte längre endast en informationskälla för beslutsändamål, utan är nu en grundläggande faktor i beslutsfattandet.
- Evidensbaserat beslutsfattande kräver statistik som uppfyller höga kvalitetskrav som är knutna till statistikens särskilda syften, och det finns ett allt större behov av komplex, flerdimensionell statistik som underlag för samsatta politikområden. För att på ett korrekt sätt uppfylla kraven för det politiska beslutsfattandet behövs i förekommande fall könsuppdelade uppgifter.
- (15) För det sjätte kommer man i ESS framöver att prioritera hög kvalitet, inklusive aktualitet, eftersom det tillkommit nya aktörer på informationsmarknaden, varav somliga tillhandahåller information nästan i realtid.
- (16) För det sjunde gör budgetåtgärder såväl på nationell nivå som på unionsnivå samt behovet att ytterligare minska bördan för företag och allmänhet situationen än mer svårhanterlig.
- (17) Meddelandet från kommissionen av den 10 augusti 2009 om produktionsmetoden för EU-statistik: en vision för det kommande årtiondet och ESS-strategin för genomförandet av metoden behandlar alla dessa sju frågor genom att man försöker finna nya sätt att arbeta inom ESS för att göra systemet effektivare och flexibla. Genomförandet av detta meddelande utgör kärnan i det fleråriga programmet inom ramen för den gemensamma ESS-strategin.
- (18) För att kunna säkerställa integritet och kvalitetsstyrning vid utveckling, framställning och spridning av europeisk statistik enligt denna förordning bör de nationella statistikbyråerna och kommissionen (Eurostat) vidta alla åtgärder som krävs för att upprätthålla allmänhetens förtroende för statistiken och möjliggöra en striktare tillämpning av gällande uppförandekod för europeisk statistik samt av kommissionens meddelande av den 15 april 2011 om en effektiv kvalitetsledning för den europeiska statistiken, samtidigt som principerna i dessa respekteras.
- (19) I syfte att skapa en bättre balans mellan de begränsade resurser som är tillgängliga för nationella och europeiska statistikproducenter för att framställa europeisk statistik och det ökande behovet av statistik bör utarbetandefasen för kommissionens årliga statistiska arbetsprogram, där detaljerna för det fleråriga programmet fastställs, omfatta en systematisk och grundlig översyn av de statistiska prioriteringarna i syfte att minska antalet mindre viktiga satsningar och förenkla befintliga processer, samtidigt som den officiella statistikens tillförlitlighet förbättras och dess höga kvalitetsstandarder bibehålls. Hänsyn bör även tas till belastningen på uppgiftslämnarna, oavsett om de är företag, centrala, regionala eller lokala myndigheter, hushåll eller enskilda. Denna process bör eftersträvas i nära samarbete med såväl användare som producenter av europeisk statistik.

⁽¹⁾ EUT L 192, 22.7.2011, s. 1.

- (20) Den ekonomiska bördan bör i detta sammanhang fördelas på rimligt sätt mellan unionens och medlemsstaternas budgetar. Utöver den budget som anslås genom denna förordning bör de nationella statistikmyndigheterna därför på det nationella planet tilldelas de anslag som krävs för att genomföra de beslutade enskilda statistikåtgärderna i syfte att genomföra detta fleråriga program.
- (21) Med tanke på bördan när det gäller efterlevnad av lagstiftningen, särskilt för mindre medlemsstater, bör kommissionen (Eurostat) kunna erbjuda medlemsstaterna tekniskt stöd och sakkunskap för att hjälpa dem att övervinna forskningsbegränsningar och större metodologiska hinder, i syfte att säkerställa efterlevnad och tillhandahållande av uppgifter av hög kvalitet.
- (22) Finansieringsramen för det fleråriga programmet bör också fördelas på ett sådant sätt att den täcker de utgifter som behövs för att förbättra processen för att ta fram europeisk statistik av hög kvalitet och kapaciteten att göra detta, samt utgifter för nationella statistikers utbildningsbehov.
- (23) Ekonomiskt stöd från unionen bör stödja åtgärder för att utveckla, framställa och sprida europeisk statistik i enlighet med denna förordning. Stödet bör utformas som bidrag, offentliga upphandlingsavtal eller annan finansiering som behövs för att uppnå målen i det fleråriga programmet. I detta sammanhang bör användningen av engångsbelopp vara det huvudsakliga sättet att förenkla förvaltningen av bidrag.
- (24) I enlighet med artikel 15 i förordning (EG) nr 223/2009 om europeisk statistik bör en lämplig finansieringsstruktur tas fram till stöd för nätverk för samarbete.
- (25) De länder i Europeiska frihandelssammanslutningen som deltar i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-/Efta-länderna) och Schweiz bör ges möjlighet att delta i det fleråriga programmet. Även andra länder bör kunna delta i det fleråriga programmet, särskilt unionens grannländer, länder som ansökt om medlemskap i unionen och kandidatländer eller anslutande länder.
- (26) I samband med genomförandet av det fleråriga programmet bör samarbete med tredjeländer som inte deltar i det fleråriga programmet uppmuntras när det är lämpligt, varvid eventuella relevanta avtal, eller planerade avtal, mellan de berörda länderna och unionen bör beaktas.
- (27) För att kunna betraktas som finansieringsbeslut i enlighet med artikel 84.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella bestämmelser för unionens allmänna budget ⁽¹⁾ (*budgetförordningen*), måste de årliga arbetsprogram som kommissionen antar för att genomföra det fleråriga programmet ange eftersträvarde mål, förväntade resultat, genomförandemetod och totalbelopp. De måste dessutom innehålla en beskrivning av de åtgärder som ska finansieras, uppgift om det belopp som anslagits för varje åtgärd och en vägledande tidsplan för genomförandet. Det är önskvärt att de också anger de eftersträvarde målens relevans för användarnas behov och en projektplan. För bidrag bör de innehålla prioriteringar, huvudkriterier för utvärdering och den högsta andelen samfinansiering. Dessutom bör det årliga arbetsprogrammet innehålla lämpliga indikatorer för att övervaka resultaten.
- (28) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att inrätta det fleråriga programmet, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (29) En förhandsutvärdering har utförts i enlighet med principerna för sund ekonomisk förvaltning, med syftet att se till att det fleråriga programmet inriktas på behovet av effektivitet och ändamålsenlighet när det gäller att uppfylla målen och säkerställa att man redan vid utarbetandet av det fleråriga programmet tar hänsyn till budgetrestriktionerna. De åtgärder som vidtas inom det fleråriga programmet bör övervakas och utvärderas med jämna mellanrum med avseende på deras värde och verkan, inklusive av oberoende externa utvärderare. För att det fleråriga programmet ska kunna utvärderas har mätbara mål ställts upp och indikatorer tagits fram.
- (30) Genom denna förordning fastställs för 2013 en finansieringsram för det fleråriga programmet som, under det årliga budgetförordandet, utgör den särskilda referensen för budgetmyndigheten enligt punkt 37 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽²⁾.
- (31) Utöver den finansieringsram som fastställs genom denna förordning bör de enskilda statistikåtgärder som syftar till att genomföra det fleråriga programmet, inbegripet åtgärder som sker i form av överenskommelser mellan nationella statistikmyndigheter och kommissionen (Eurostat), i möjligaste mån tilldelas tillräckliga anslag på nationell nivå.

⁽¹⁾ EUT L 298, 26.10.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

- (32) Konsekvensbedömningen av denna förordning, som anger kostnadsbesparingar för unionen och medlemsstaterna, utgör grundvalen för det fleråriga programmens finansieringsåtaganden. Kostnadsbesparingar kommer särskilt att kunna göras till följd av nya produktionsmetoder för europeisk statistik som ett resultat av utvecklingen på området för informations- och kommunikationsteknik.
- (33) Under hela utgifts cyklerna bör Europeiska unionens ekonomiska intressen skyddas med hjälp av proportionella åtgärder som ska göra det möjligt att förebygga, spåra och utreda oriktigheter, att återkräva sådana medel som förlorats eller som utbetalats eller använts felaktigt och att fastställa sanktioner vid behov.
- (34) I syfte att säkerställa kontinuiteten för den statistiska verksamheten inom ramen för ESS under hela kalenderåret 2013, och av hänsyn till rättssäkerheten, bör denna förordning träda i kraft samma dag som den offentliggörs och tillämpas från och med den 1 januari 2013. Tillämpningsdagen för denna förordning bör, särskilt, berättiga utbetalningar till kontraktsanställda liksom aktiviteter inom ramen för det programmet.
- (35) I enlighet med förordning (EG) nr 223/2009 har utkastet till det fleråriga programmet lagts fram för förhandsgranskning av kommittén för det europeiska statistiksystemet, europeiska rådgivande kommittén för statistik som inrättades genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 234/2008/EG⁽¹⁾ samt kommittén för valuta-, finans- och betalningsbalansstatistik, inrättad genom rådets beslut 2006/856/EG⁽²⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Inrättande av programmet för europeisk statistik

Härmed inrättas programmet för europeisk statistik för perioden 2013–2017 (nedan kallat *programmet*).

Artikel 2

Mervärde

Programmets mervärde utgörs av att det säkerställer att den europeiska statistiken inriktas på den information som behövs för att utforma, genomföra, övervaka och utvärdera unionens politik. Dessutom bidrar det till ett effektivt resursutnyttjande genom att främja åtgärder som i hög grad stöder utvecklingen, framställningen och spridningen av harmoniserad, jämförbar, tillförlitlig, användarvänlig och tillgänglig statistik, på grundval av enhetliga standarder och gemensamma principer såsom fastställs i uppförandekoden för europeisk statistik som antogs av kommittén för det europeiska statistiksystemet (ESS-kommittén), i synnerhet kvalitetskriterierna relevans, precision och tillförlitlighet, aktualitet och punktlighet, tillgänglighet och förståeligt, sammanhang och jämförbarhet.

Artikel 3

Tillämpningsområde

1. Genom denna förordning fastställs dels programplaneringsramen för utveckling, framställning och spridning av europeisk statistik, dels huvudområde och mål för de åtgärder som

planeras för perioden 2013–2017, i enlighet med artiklarna 13 och 14 i förordning (EG) nr 223/2009 om europeisk statistik.

2. Programmet omfattar inte åtgärder som ingår i programmet för modernisering av den europeiska företags- och handelsstatistiken (*Meets-programmet*), inrättat genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1297/2008/EG⁽³⁾, fram till dess att *Meets-programmet* löper ut den 31 december 2013, men det omfattar mål inom ramen för företags- och handelsstatistiken som är tänkta att genomföras från 2014 till 2017.

Artikel 4

Mål

1. Programmets övergripande mål är att det europeiska statistiksystemet (ESS) ska fortsätta att vara ledande när det gäller att tillhandahålla statistik av hög kvalitet om Europa.

2. Med hänsyn tagen till de tillgängliga resurserna såväl på nationell nivå som på unionsnivå samt uppgiftslämnarbördan ska följande specifika mål eftersträvas för de statistikåtgärder som vidtas för att genomföra programmet:

— Mål 1: Att tillhandahålla statistik i god tid som kan tjäna som underlag för utveckling, övervakning och utvärdering av unionens politik och som på lämpligt sätt avspeglar prioriteringarna samtidigt som en balans upprätthålls mellan de ekonomiska, sociala och miljömässiga områdena och uppfyller behoven hos ett brett spektrum av användare av europeisk statistik, inklusive andra beslutsfattare, forskare, företag och Europas medborgare i allmänhet, på ett kostnadseffektivt sätt utan onödigt dubbelarbete.

— Mål 2: Att genomföra nya produktionsmetoder för den europeiska statistiken för att åstadkomma effektivitetsvinster och kvalitetsförbättringar.

— Mål 3: Att stärka samarbetet inom ESS och med partner utanför systemet för att ytterligare förbättra systemets produktivitet och dess ledande ställning när det gäller officiell statistik världen över.

— Mål 4: Att se till att leveranser av sådan statistik hålls på konstant nivå under programmets hela löptid, förutsatt att detta inte stör mekanismerna för prioritetssättning inom ESS.

3. De allmänna och specifika målen i punkterna 1 och 2 preciseras närmare i bilagan, tillsammans med de indikatorer som används för att övervaka programmets genomförande. I enlighet med artiklarna 13 och 14 i förordning (EG) nr 223/2009 ska programmet vara föremål för en detaljerad årlig planering där en integrerad mekanism för att fastställa prioriteringar ingår i processen. Målen i programmet ska uppnås genom nära och samordnat samarbete inom ESS. Programmet ska inbegripa utveckling av lämpliga instrument som leder till

⁽¹⁾ EUT L 73, 15.3.2008, s. 13.

⁽²⁾ EUT L 332, 30.11.2006, s. 21.

⁽³⁾ EUT L 340, 19.12.2008, s. 76.

förbättrad kvalitet, ökad flexibilitet inom ESS och bättre förmåga att i god tid tillgodose användarnas behov. Det ska även bana väg för utvecklingen av tillförlitliga indikatorer som kan hantera 2000-talets utmaningar, nämligen mäta miljömässig hållbarhet, livskvalitet och social sammanhållning, och registrera ekonomisk verksamhet inom tjänstesektorn och den sociala ekonomin.

Artikel 5

Statistikstyrning och statistikens oberoende, transparens och kvalitet

1. Europeisk statistik ska framställas på ett yrkesmässigt oberoende och transparent sätt.

2. Programmet ska genomföras i enlighet med principerna i uppförandekoden i syfte att framställa och sprida harmoniserad och jämförbar europeisk statistik av hög kvalitet i enlighet med definitionen i artikel 12 i förordning (EG) nr 223/2009 och säkerställa att ESS som helhet fungerar korrekt. De nationella statistikbyråerna och unionens statistikmyndighet (kommissionen [Eurostat]) ska genom sitt yrkesmässiga oberoende se till att den europeiska statistiken uppfyller uppförandekoden.

3. Nationella statistikbyråer och andra nationella myndigheter som utses av medlemsstaterna (nedan gemensamt kallade *nationella statistikmyndigheter*), och kommissionen (Eurostat), vilka ansvarar för utvecklingen, framställningen och spridningen av europeisk statistik ska

— verka för att förstärka en institutionell och organisatorisk miljö som främjar samordning, effektivitet och trovärdighet hos nationella statistikmyndigheter och kommissionen (Eurostat) som framställer och sprider europeisk statistik,

— lägga vikt vid de statistiska principer som fastställs i artikel 2.1 i förordning (EG) nr 223/2009 och användarnas behov,

— tillgodose behoven hos användare inom unionens institutioner i enlighet med förordning (EG) nr 223/2009 och sträva efter att ta fram statistik som tillgodoser ett brett spektrum av användare av europeisk statistik, inklusive andra beslutsfattare, forskare, företag och Europas medborgare i allmänhet, och

— samarbeta med statistikorgan på internationell nivå för att främja användningen av internationella begrepp, klassificeringar, metoder och andra standarder, i synnerhet för att säkerställa ökad konsekvens och bättre jämförbarhet på internationell nivå.

4. Varje medlemsstat ska sträva efter att se till att dess förfaranden för statistikframställning är utformade på ett standardiserat sätt och, i möjligaste mån, förstärkta med granskningsmekanismer.

5. För transparensens skull ska kommissionen (Eurostat) när det är lämpligt offentliggöra sin bedömning av kvaliteten på nationella bidrag till den europeiska statistiken som en del av kvalitetsrapporteringen och övervakningen av efterlevnaden.

6. Kommissionen (Eurostat) ska överväga hur den ska göra sina publikationer, särskilt de som görs tillgängliga på dess webbplats, mer användarvänliga för icke-fackmän, och ska ge smidig tillgång till kompletta uppgiftsserier och visa lättförståeliga och jämförande diagram för att informationen ska vara av större nytta för medborgarna. Kommissionens (Eurostats) regelbundna uppdateringar ska om möjligt ge information om varje medlemsstat och erbjuda årliga, månatliga uppgiftsserier och långtidsserier när det är lämpligt och då fördelarna är större än kostnaden för insamlingen.

Artikel 6

Fastställande av statistiska prioriteringar

1. Programmet ska säkerställa statistiska initiativ som ligger till grund för utveckling, genomförande och övervakning av unionens nuvarande politik och ge statistiskt stöd till viktiga krav som uppstår till följd av nya politiska initiativ från unionen.

2. Kommissionen ska vid utarbetandet av de årliga arbetsprogram som avses i artikel 9 säkerställa ett effektivt fastställande av prioriteringar och en årlig översyn av och rapport om statistiska prioriteringar. De årliga arbetsprogrammen kommer därigenom att syfta till att säkerställa att europeisk statistik framställs inom ramen för de tillgängliga resurserna på nationell nivå och på unionsnivå. Prioriteringarna ska bidra till att minska kostnader och börda till följd av nya statistikkrav genom att minska statistikkraven på befintliga områden inom den europeiska statistiken och ska eftersträvas i nära samarbete med medlemsstaterna.

3. Kommissionen ska se till att instrument tas fram och genomförs för att årligen se över prioriteringarna för den statistiska verksamheten i syfte att bidra till att minska kostnaderna och bördorna för uppgiftslämnare och statistikproducenter.

4. Vid införandet av nya åtgärder eller vid införandet av omfattande revideringar av befintlig statistik ska kommissionen vederbörligen motivera dessa åtgärder eller revideringar och tillhandahålla information med medlemsstaternas medverkan angående uppgiftslämnarbördan och produktionskostnaderna i enlighet med artikel 14.3 i förordning (EG) nr 223/2009.

Artikel 7

Finansiering

1. Unionens finansieringsram för genomförandet av programmet för 2013 ska vara 57,3 miljoner EUR, som täcks av programperioden 2007–2013.

2. Senast tre månader efter antagandet av den fleråriga budgetramen för åren 2014–2020 (*förordningen om den fleråriga budgetramen 2014–2020*), uppmanas kommissionen lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet och rådet om finansieringsramen för perioden 2014–2017.

3. Kommissionen ska verkställa unionens finansiella stöd i enlighet med budgetförordningen.

4. Kommissionen ska fatta sitt beslut om årliga anslag med beaktande av budgetmyndighetens befogenheter.

Artikel 8

Administrativt och tekniskt stöd

Programmets budget får täcka utgifter för förberedelse-, övervaknings-, kontroll-, revisions- och utvärderingsverksamhet som krävs för programmets förvaltning och för att dess mål ska uppnås, särskilt undersökningar, expertmöten, ersättningar till statistikexperter, informations- och kommunikationssatsningar, utgifter kopplade till it-nät för informationsbehandling och informationsutbyte samt alla andra utgifter för tekniskt och administrativt stöd som kommissionen har för förvaltningen av programmet. Budgeten får även täcka tekniskt stöd och sakkunskap till medlemsstater som på grund av särskilda omständigheter inte kan framställa viss europeisk statistik eller statistik av den kvalitet som krävs.

Artikel 9

Årliga arbetsprogram

Kommissionen ska för genomförandet av programmet anta årliga arbetsprogram som uppfyller kraven i artikel 17 i förordning (EG) nr 223/2009 och som innehåller uppgift om eftersträvarde mål och förväntade resultat, i enlighet med de allmänna och specifika mål som anges i artikel 4.1 och 4.2 i denna förordning. Varje årligt arbetsprogram ska meddelas Europaparlamentet i informationssyfte.

Artikel 10

Finansieringsformer

Ekonomiskt stöd från unionen får beviljas i form av bidrag, offentlig upphandling eller annan finansiering som behövs för att uppnå de allmänna och specifika målen i artikel 4.1 och 4.2.

Artikel 11

Stödberättigande åtgärder

1. Ekonomiskt stöd från unionen ska stödja åtgärder för att utveckla, framställa och sprida europeisk statistik som behövs för att uppnå de allmänna och specifika mål som avses i artikel 4.1 och 4.2. Åtgärder med stort mervärde för unionen ska prioriteras i enlighet med artikel 2.

2. Ekonomiskt stöd till nätverk för samarbete som avses i artikel 15 i förordning (EG) nr 223/2009 får beviljas i form av bidrag till en åtgärd och får täcka upp till 95 % av de stödberättigande kostnaderna.

3. Vid behov kan bidrag på upp till 50 % av de stödberättigande kostnaderna beviljas för administrationskostnader hos organisationer som avses i artikel 12.3.

4. Medlemsstaterna kan som bidrag till kostnader för åtgärder som bygger på uppgiftsinsamling få ersättning upp till en högsta gräns som fastställs för varje uppgiftsinsamling, i form av ett engångsbelopp per uppsättning data för vilka fullständiga resultat ska sändas till kommissionen. Kommissionen ska fastställa dessa engångsbelopp med beaktande av uppgiftsinsamlingens komplexitet.

Artikel 12

Bidragsmottagare

1. I enlighet med artikel 128.1 i budgetförordningen kan de nationella statistikmyndigheter som anges i artikel 5.2 i förordning (EG) nr 223/2009 få bidrag utan någon ansökningsomgång.

2. Nätverk för samarbete får inkludera bidragsmottagare som avses i punkt 1 och andra organ utan någon ansökningsomgång i överensstämmelse med artikel 128.1 i budgetförordningen.

3. De bidrag till administrationskostnader som avses i artikel 11.3 får beviljas organisationer som uppfyller följande två kriterier:

a) De är icke vinstdrivande, oberoende av näringslivs-, handels- och företagsintressen eller andra motstridiga intressen, och deras främsta mål och verksamhet är att främja och stödja genomförandet av uppförandekoden och genomförandet av nya produktionsmetoder för europeisk statistik vilka syftar till effektivitetsvinster och kvalitetsförbättringar på unionsnivå.

b) De har lämnat tillräckliga uppgifter om medlemskap, interna regler och finansieringskällor till kommissionen.

Artikel 13

Skyddet av unionens ekonomiska intressen

1. Kommissionen ska se till att unionens ekonomiska intressen skyddas vid genomförandet av åtgärder som finansieras enligt den här förordningen, genom förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, genom konsekventa och effektiva kontroller och, om oriktigheter upptäcks, genom återkrav av felaktigt utbetalda medel samt vid behov genom effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner.

2. Kommissionen eller dess företrädare och revisionsrätten ska ha befogenhet att utföra revision, på grundval av handlingar och kontroller på plats, hos alla stödmottagare, uppdragstagare och underleverantörer som erhållit unionsfinansiering enligt den här förordningen.

Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) ska, när det är lämpligt, i enlighet med förfarandena i rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på plats som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter, utföra kontroller på plats och inspektioner hos ekonomiska aktörer som direkt eller indirekt berörs av unionsfinansiering⁽¹⁾, i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen i samband med bidragsavtal, bidragsbeslut eller andra avtal som finansieras enligt denna förordning.

Utan att det påverkar tillämpningen av första och andra stycket ska befogenheten att utföra revision, kontroller på plats och inspektioner uttryckligen tillerkännas kommissionen, revisionsrätten och Olaf i samarbetsavtal med tredjeland eller internationella organisationer, bidragsavtal, bidragsbeslut och andra avtal som ingår med tillämpning av den här förordningen.

Artikel 14

Tredjeländers deltagande i programmet

Följande länder ska kunna delta i programmet för europeisk statistik:

- a) EES-/Efta-länderna i enlighet med de villkor som fastställs i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.
- b) Schweiz, i enlighet med de villkor som fastställs i avtalet av den 26 oktober 2004 mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om samarbete på statistikområdet⁽²⁾.

- c) Tredjeländer som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken, länder som ansökt om medlemskap i unionen, kandidatländer och anslutande länder samt de länder på västra Balkan som deltar i stabiliserings- och associeringsprocessen, i enlighet med de villkor som fastställs i respektive bilaterala eller multilaterala avtal med de länderna om de allmänna principerna för deras deltagande i unionens program.

Artikel 15

Utvärdering och översyn av programmet

1. Kommissionen ska efter samråd med ESS-kommittén lägga fram en lägesrapport om genomförandet av programmet för Europaparlamentet och rådet, vilket ska ske senast den 30 juni 2015.

2. Senast den 31 december 2016 får kommissionen, på grundval av den lägesrapport som avses i punkt 1 och efter samråd med ESS-kommittén, inför Europaparlamentet och rådet lägga fram ett förslag om en förlängning av programmet för perioden 2018–2020, dock med beaktande av den fleråriga budgetramen för 2014–2020.

3. Senast den 31 december 2018 ska kommissionen, efter samråd med ESS-kommittén och europeiska rådgivande kommittén för statistik, lägga fram en slutlig utvärderingsrapport om genomförandet av programmet för Europaparlamentet och rådet.

Artikel 16

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2013.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 15 januari 2013.

På Europaparlamentets vägnar
M. SCHULZ
Ordförande

På rådets vägnar
L. CREIGHTON
Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 292, 15.11.1996, s. 2.

⁽²⁾ EUT L 90, 28.3.2006, s. 2.

BILAGA

Statistisk infrastruktur och mål för programmet för europeisk statistik 2013–2017**Inledning**

För genomförandet av unionens politik krävs hög kvalitet, jämförbar och tillförlitlig statistik om unionens ekonomi, sociala förhållanden och miljö och dess beståndsdelar på nationell och regional nivå. Den europeiska statistiken är också av avgörande betydelse för Europa, genom att göra det möjligt för allmänheten och Europas medborgare att både förstå och kunna delta i den demokratiska processen och i debatten om dagens och framtidens union.

Programmet för europeisk statistik utgör den rättsliga ramen för utveckling, framställning och spridning av europeisk statistik 2013–2017.

Den europeiska statistiken utvecklas, framställs och sprids inom lagstiftningens ramar genom nära och samordnat samarbete inom det europeiska statistiksystemet (ESS).

Statistik som utvecklas, framställs och sprids inom ramen för programmet för europeisk statistik 2013–2017 (nedan kallat *programmet*) bidrar till genomförandet av unionens politik enligt EUF-fördraget och Europa 2020 och dess respektive flaggskeppsinitiativ och andra politiska handlingslinjer i kommissionens strategiska prioriteringar.

Eftersom programmet är ett flerårigt program som omfattar en period av fem år, och med tanke på att EES strävar efter att ha och bibehålla en central roll på statistikområdet, är programmet ambitiöst i fråga om tillämpningsområde och mål, men det kommer att genomföras successivt. Utvecklingen av ett effektivt fastställande av prioriteringar och förenklingsverktyg kommer att vara en målsättning för programmet.

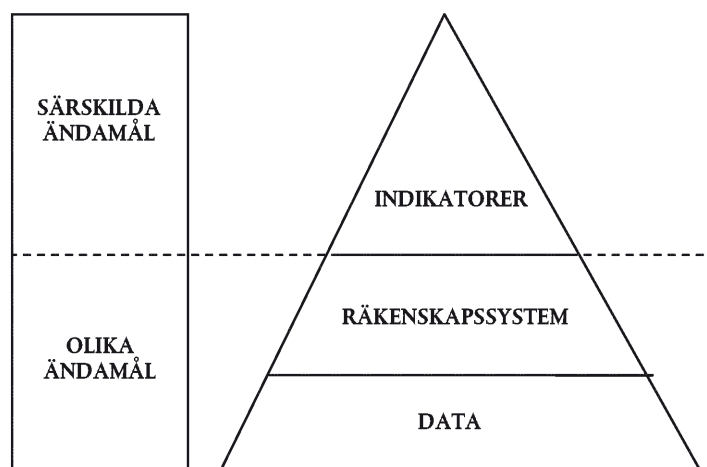
Statistisk infrastruktur

Programmet kommer att sträva efter att fastställa en infrastruktur för statistisk information. Denna infrastruktur måste kunna användas intensivt för en mängd olika tillämpningar.

Den europeiska statistiken framställs i första hand för att användas som underlag för det politiska beslutsfattandet. Denna statistik bör emellertid också vara tillgänglig och lättåtkomlig för andra beslutsfattare, forskare, företag och Europas medborgare i allmänhet eftersom den är en kollektiv nytta som bekostas av Europas medborgare och företag, som därmed också bör kunna dra nytta av tjänsterna i samma utsträckning. För att infrastrukturen ska tjäna sitt syfte måste den utformas i enlighet med sunda principer som dels gör den ändamålsenlig för en rad olika syften, dels gör den tillräckligt flexibel så att den kan anpassas efter användarnas skiftande behov under kommande år.

Infrastrukturen för statistisk information framgår av figuren nedan.

INFRASTRUKTUREN FÖR STATISTISK INFORMATION

Förklaring

Data: uppgifter som de nationella statistikmyndigheterna har sammanställt på grundval av traditionella statistiska metoder (urvalsundersökningar, totalundersökningar osv.) och uppgifter från andra källor som återanvänds för statistikändamål. Uppgifterna anpassas efter de behov som finns på ett visst politikområde, t.ex. arbetsmarknad, migration eller jordbruk.

Begreppet omfattar även uppgifter som samlats in för administrativa ändamål men som de nationella statistikmyndigheterna använder för statistikändamål (vanligen kallade uppgifter från administrativa källor).

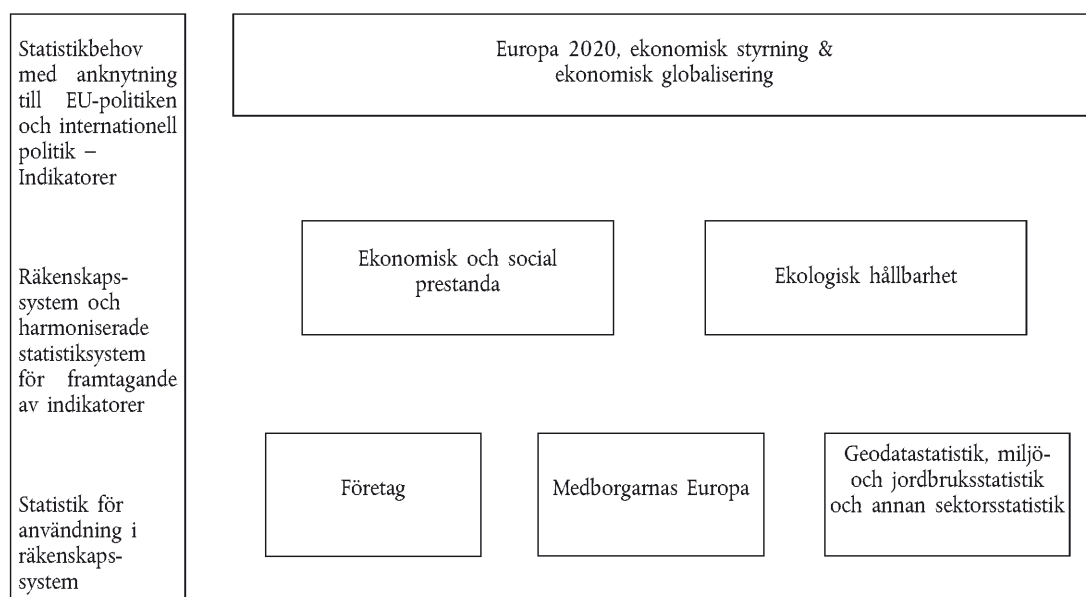
Räkenskapssystem: sammanhängande och integrerade räkenskaper, balansräkningar och tabeller som bygger på en uppsättning internationellt överenskomna bestämmelser. Genom ett räkenskapssystem säkerställs en hög grad av konsekvens och jämförbarhet, och statistikuppgifterna kan samlas in och presenteras i ett format som är särskilt utformat för analys och politiskt beslutsfattande.

Indikatorer: en indikator är ett samlingsmått avseende en central fråga eller företeelse och har härletts ur en rad observerade fakta. Indikatorer kan användas för att påvisa relativa positioner eller visa positiva eller negativa förändringar. Indikatorerna tjänar vanligtvis direkt som underlag för politiska handlingslinjer inom unionen och internationellt. Inom strategiska politikområden är de viktiga för uppställningen av mål och övervakningen av måluppfyllelsen.

Inom detta överordnade system kommer det i programmet att göras en ytterligare uppdelning mellan tre pelare av statistik, nämligen företag, medborgarnas Europa, samt geodatastatistik, miljö- och jordbruksstatistik och annan sektorsstatistik.

Unionspolitiken och relevant internationell politik styr vilka statistikbehov som programmet behöver tillgodose med sin omarbetade struktur och motsvarande produktionsprocesser. Varje enskild politisk handlingslinje för unionen och internationellt avspeglas i den statistiska infrastrukturens olika komponenter och omfattas av särskilda satsningar i programmet. Nya handlingslinjer under kommande år kommer att täckas in genom att det skapas nya inriktningar med indikatorer/räkenskaper utifrån de statistikuppgifter som framställs inom de tre pelarna.

STATISTISK INFORMATION – STRUKTUR OCH DYNAMIK

Mål

Programmets övergripande mål är att ESS ska fortsätta att vara ledande när det gäller att tillhandahålla statistik av hög kvalitet om Europa.

Med hänsyn tagen till de tillgängliga resurserna såväl på nationell nivå som på unionsnivå samt till uppgiftslämnarbördan ska följande specifika mål eftersträvas för de statistikåtgärder som vidtas för att genomföra programmet:

- Mål 1: Att tillhandahålla statistik i god tid som kan tjäna som underlag för utvecklingen, övervakningen och utvärderingen av unionens politik och som på lämpligt sätt avspeglar prioriteringarna samtidigt som en balans upprätthålls mellan de ekonomiska, sociala och miljömässiga områdena och tillgodoser behoven hos ett brett spektrum av användare av europeisk statistik, inklusive andra beslutsfattare, forskare, företag och Europas medborgare i allmänhet, på ett kostnadseffektivt sätt utan onödigt dubbelarbete.
- Mål 2: Att genomföra nya produktionsmetoder för den europeiska statistiken för att åstadkomma effektivitetsvinster och kvalitetsförbättringar.
- Mål 3: Att stärka samarbetet inom ESS och med partner utanför systemet för att ytterligare förbättra systemets produktivitet och dess ledande ställning när det gäller officiell statistik världen över.

- Mål 4: Att se till att sådan statistik fortgående levereras under programmets hela löptid, förutsatt att detta inte stör EES:s prioritetssättande mekanismer.

Dessa specifika mål är uppdelade på olika prioritetsområden som beskrivs nedan. Mål 1 och 4 ingår i "I. Statistikprodukter", mål 2 i "II. Produktionsmetoderna för europeisk statistik" och mål 3 i "III. Partnerskap".

I. STATISTIKPRODUKTER

1. Indikationer

1.1 Europa 2020

Antagandet av Europa 2020 vid Europeiska rådets möte i juni 2010 har i hög grad format unionens och den nationella politikens strategiska agenda för de kommande åren. Genom denna agenda fastställs ett antal överordnade mål och flaggskeppsinitiativ för vilka EES måste tillhandahålla statistiska indikatorer på en rad områden (förbättrade villkor för innovation, forskning och utveckling, sysselsättningsfrämjande åtgärder, uppfyllelse av unionens klimat- och energimål, resurseffektivitet, förbättrade utbildningsnivåer, inklusive rörlighet i utbildningssyfte, aktivt och hälsosamt åldrande samt främjande av social delaktighet genom fattigdomsbekämpning).

Mål 1.1.1

Att tillhandahålla statistik av hög kvalitet, som bör finnas tillgänglig i god tid, och övervaka genomförandet av Europa 2020. Nya indikatorer ska så långt det är möjligt bygga på tillgängliga statistiska uppgifter.

Detta mål ska uppnås med hjälp av

- uppdaterade överordnade målandikatorer för Europa 2020 (inom sysselsättning, forskning och utveckling, innovation, energi/klimatförändringar, utbildning, miljö, socialt skydd, social delaktighet och fattigdom) på kommissionens (Eurostats) webbplats,
- statistik som underlag för övervakningen av genomförandet av flaggskeppsinitiativen inom Europa 2020,
- ytterligare indikatorer till stöd för förhands- och efterhandsutvärderingen av unionens ekonomi-, social- och miljöpolitik, och
- indikatorer på sysselsättning som skiljer mellan deltid och heltid, samt indikatorer på arbetslöshet med hänsyn till människor i aktiveringsåtgärder såsom utbildning.

1.2 Ekonomisk styrning

Krisen och spänningarna på finansmarknaderna har belyst behovet av att stärka unionens ekonomiska styrning. Unionen har redan tagit avgörande steg när det gäller ekonomisk styrning och samordning, som i vissa fall kommer att få avsevärda effekter i form av statistik utöver den pågående statistikverksamheten.

Mål 1.2.1

Att ta fram ny statistik, och förbättra den statistik som redan finns, som är relevant för unionens beslutsfattare och allmänheten i samband med unionens kraftfullare och integrerade ekonomiska styrning och övervakningscykeln som integrerar stabilitets- och tillväxtpakten och den ekonomiska politiken.

Detta mål ska uppnås med hjälp av

- statistikunderlag till resultattavlan över makroekonomiska obalanser och den bakomliggande analysen,
- statistikunderlag för en förstärkt stabilitets- och tillväxtpakt som särskilt syftar till framställning och tillhandahållande av statistik av hög kvalitet om offentlig skuldsättning,
- utveckling och utarbetande av en uppsättning indikatorer för att mäta konkurrenskraft, och
- en effektiv kvalitetsledning genom hela produktionskedjan, som även omfattar data om de offentliga finanserna från tidigare led och de underliggande arbetsprocesserna i medlemsstaterna.

Mål 1.2.2

Att förse de europeiska beslutsfattarna med tillförlitlig statistik och indikatorer för administrativa ändamål och lagstiftningsändamål samt för övervakning av specifika unionspolitiska åtaganden.

Detta mål ska uppnås med hjälp av

- ett fastställt tillämpningsområde för statistiken för administrativa ändamål och lagstiftningsändamål enligt överenskommande med användarna om detta tillämpningsområde, och
- fastställande, om lämpligt, genomförande och förklaring av ett effektivt kvalitetsledningssystem för dessa indikatorer.

1.3 Ekonomisk globalisering

Sociala, ekonomiska och andra effekter av finanskrisen, de ökade flödena över gränserna och fragmenteringen av produktionsprocesserna har belyst behovet av ett mer sammanhängande system och bättre mätning av den globaliserade produktionen.

Mål 1.3.1

Att förbättra de indikatorer och den statistik om den ekonomiska globaliseringen och de globala värdekedjorna som står till unionens beslutsfattares och allmänhetens förfogande.

Detta mål ska uppnås med hjälp av

- en uppdatering av de indikatorer som redan finns om den ekonomiska globaliseringen på kommissionens (Eurostats) webbplats,
- utveckling av nya indikatorer om globala värdekedjor, inklusive flöden och beroende av naturresurser,
- analys av de globala värdekedjorna, eventuellt med hjälp av lämpliga input-outputtabeller samt utrikeshandels- och företagsstatistik, inklusive sammanlänkning av mikrodata, och
- undersökning av behovet av att reformera beräkningen och fördelningen av finansförmedlingstjänster.

2. Räkenskapssystem

Kommissionens meddelande av den 20 augusti 2009 *Bortom BNP – Att mäta framsteg i en föränderlig värld* och offentliggörandet av Stiglitz-Sen-Fitoussi-rapporten om mätning av ekonomiska resultat och samhällsutveckling har gett nya impulser för att ta itu med EES:s främsta utmaning, nämligen hur man kan få till stånd bättre statistik om övergripande frågor och mer integrerad statistik för att beskriva komplexa sociala, miljörelaterade och ekonomiska företagsdata, utöver de traditionella måtten på ekonomisk produktion. Europeiska national- och regionalräkenskapssystemet (ENS) ger en integrerad och konsekvent ram för all ekonomisk statistik men bör kompletteras med andra indikatorer för att ge mer heltäckande information för politik och beslutsfattande.

2.1 Ekonomiska och sociala resultat

Den ekonomiska krisen har gjort det ännu viktigare med en uppsättning makroekonomiska indikatorer av hög kvalitet för att man bättre ska kunna förstå och analysera konjunktursvängningarna och deras effekter på samhället och lättare kunna fatta beslut. Den i allt högre grad globaliserade produktionen gör det nödvändigt att utveckla ett enhetligt system som gör det lättare att tolka och integrera statistik från olika områden.

Mål 2.1.1

Att komplettera mätningen av de ekonomiska resultaten med olika dimensioner av globalisering, livskvalitet, tillgång till varor och tjänster, ekologisk hållbarhet, hälsa, välbefinnande, social sammanhållning och social delaktighet. Att ta fram ett system för analys av den globaliserade produktionen.

Detta mål ska uppnås med hjälp av

- genomförande och sammanställning av årliga och kvartalsvisa nationalräkenskaper samt årliga regionala räkenskaper i enlighet med ENS,
- indikatorer på fördelningen av inkomst och konsumtion mellan hushållen (genom att stämma av aggregat från nationalräkenskaperna med data från hushållsundersökningen eller administrativa data),
- sammanställning av aktuell prisstatistik av hög kvalitet, särskilt harmoniserade konsumentprisindex,
- framtagande av satelliträkenskaper för två nya områden,
- upprättande av en databas för mätning av tillväxt och produktivitet, där hänsyn tas till ändringar i produktiviteten inom både den offentliga och privata sektorn,

- en begreppsmässig ram för analys av den globaliserade produktionen,
- en begreppsmässig ram för mätning av den livskvalitet och det välbefinnande som uppnåtts, och
- anpassning av motsvarande redovisningsbegrepp och statistiska begrepp så långt detta är möjligt.

Mål 2.1.2

Att tillhandahålla centrala makroekonomiska och sociala indikatorer och europeiska ekonomiska huvudindikatorer som en sammanhängande uppsättning indikatorer för att tillgodose statistikkraven i unionen och internationellt, och anpassa de europeiska ekonomiska huvudindikatorerna efter användarnas skiftande behov.

Detta mål ska uppnås med hjälp av

- samordnad utveckling av resultattavlor för centrala makroekonomiska och sociala indikatorer samt indikatorer för hållbar utveckling,
- harmoniserade metoder för centrala makroekonomiska och sociala indikatorer och europeiska ekonomiska huvudindikatorer,
- förbättrad jämförbarhet mellan indikatorer internationellt,
- bättre verktyg som underlättar tolkningen och spridningen av indikatorer, och
- harmoniserad bostadsstatistik och närliggande statistik som är tillgänglig för alla medlemsstater.

2.2 Miljömässig hållbarhet

Att skydda, bevara och förbättra miljön för nuvarande och kommande generationer samt motverka effekterna av klimatförändringarna är frågor som ligger högt på den europeiska dagordningen och är mål i fördragen. För en effektiv politik i de frågorna krävs statistik över en rad olika områden.

Mål 2.2.1

Att tillhandahålla miljöräkenskaper och statistik med avseende på klimatförändringar, med hänsyn tagen till den internationella utvecklingen på området.

Detta mål ska uppnås med hjälp av

- ett sammanhängande miljöräkenskapssystem som utformats som s.k. satelliträkenskaper till nationalräkenskapernas huvudkonton och ger information om luftföroreningar, energiförbrukning, flöden och reserver av viktiga materiella naturresurser och vatten, handel med basråvaror och råvaror av avgörande betydelse, miljöskatter och utgifter för miljöskydd, eventuellt inklusive grön tillväxt/upphandling,
- uppdatering, utveckling, framställning och spridning av indikatorer som visar sekundär belastning, effekterna av klimatförändringarna, även på hälsan, sårbarhet och anpassningsprocessen, och
- utveckling av en huvudindikator som mäter den globala miljöbelastningen.

3. Data

3.1 Företag

En stor del av unionspolitiken fokuserar på de europeiska företagen. Dessutom ansvarar företagen för att tillhandahålla grundläggande uppgifter. Det är därför stor efterfrågan på företagsstatistik i vid mening som kan användas som underlag för beslutsfattandet, men som också kan ge Europas medborgare och företag en bättre bild av denna politik, där man skiljer mellan stora företag, medelstora företag och småföretag för vilka det finns ett allt större behov av detaljerad och harmoniserad statistik. Samtidigt behöver den administrativa bördan och uppgiftslämnarbördan minskas.

Mål 3.1.1

Att göra de statistiska produktionsprocesserna effektivare och mer ändamålsenliga. Att tillhandahålla statistik av hög kvalitet om viktiga områden där företagen står i fokus, såsom företagsstatistik, konjunkturindikatorer, företagens investeringar i personal och kompetens, internationella transaktioner, globalisering, övervakning av den inre marknaden, FoU och innovation samt turism. Särskild vikt bör läggas vid tillgången till uppgifter om industri- eller tjänstesektorer med högt förädlingsvärde, framför allt inom den gröna, digitala eller sociala ekonomin (t.ex. hälsa och utbildning).

Detta mål ska uppnås med hjälp av

- återanvändning av data som finns i statistiksystemet eller i samhället samt en gemensam infrastruktur och gemensamma verktyg,
- statistik och indikatorer om företag som tillhandahålls på årsbasis eller med tätare mellanrum,
- statistik som beskriver Europas ställning i världen och unionens relationer med resten av världen,
- tillhandahållande av statistik för analys av de globala värdekedjorna och utarbetande av Eurogruppens register som utgångspunkt för att samla in uppgifter om globaliseringen som spänner över flera olika områden,
- bättre balans mellan statistiska insamlingar för handeln med varor respektive tjänster genom förbättrad tillgång till uppgifter om tjänster samt åtgärder för att förbättra balansen mellan varu- och tjänstestatistiken,
- utveckling av verktyg för övervakningen av den inre marknaden, t.ex. instrumentet för övervakning av livsmedelspriser och tillhörande indikatorer,
- tillhandahållande av statistik om resultaten på viktiga områden inom innovation och FoU genom utökad användning av patentregister och ökad forskning samt användning av enskilda mikrodata för statistikändamål,
- statistik om tillgång och efterfrågan inom turism genom optimerad uppgiftsinsamling och bättre integrering av turismuppgifter med uppgifter från andra områden, och
- statistik om resursanvändning och resurseffektivitet som så långt det är möjligt baseras på de uppgiftsinsamlingar som redan finns.

3.2 Medborgarnas Europa

Europas medborgare står i centrum för unionens politikområden. Det är därför stor efterfrågan på socialstatistik i vid mening som ett underlag för beslutsfattandet och för att övervaka socialpolitikens resultat, men också som ett medel för att ge Europas medborgare bättre möjligheter att bedöma hur politiken påverkar dem i vardagen och deras välbefinnande.

Mål 3.2.1

Att tillhandahålla statistik om viktiga socialpolitiska områden med medborgarna i fokus, t.ex. välbefinnande, hållbarhet, social sammanhållning, fattigdom, ojämlikheter, demografiska utmaningar (särskilt den åldrande befolkningen och migration), arbetsmarknaden, utbildning, inklusive utbildning i tidig ålder, vuxenutbildning, yrkesutbildning och ungdomars rörlighet i utbildningssyfte, kultur, fysisk aktivitet, livskvalitet, säkerhet, hälsa, funktionshinder, konsumtion, fri rörlighet och den inre marknaden, ungdomars rörlighet, teknisk innovation och nya livsstilsval. Denna statistik bör när så är möjligt vara könsuppdelad för grupper av särskilt intresse för beslutsfattare på det socialpolitiska området. Prioriteringar ska fastställas i enlighet med artikel 6.

Detta mål ska uppnås med hjälp av

- en konsoliderad grundläggande infrastruktur för europeisk socialstatistik med uppgiftsinsamlingar genom undersökningar och från administrativa källor och en gemensam uppsättning grundläggande variabler,
- grundläggande sociala undersökningar som tillhandahåller uppgifter (inklusive mikrodata) om enskilda och hushåll och som effektiviseras och kompletteras med ytterligare och mindre vanligt förekommande mikrodatainsamlingar,
- utbildningsstatistik, inklusive effektivisering och modernisering av vuxenutbildningsundersökningen,
- tillhandahållande av statistik över inkomstmässiga ojämlikheter med hjälp av en jämförbar nationell huvudindikator samt uppgifter om ojämlikheter när det gäller tillgång till grundläggande varor och tjänster,
- metodarbete för statistik om fysisk aktivitet och kultur,
- tillhandahållande av statistik om trygghet mot brott, hälsa, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1338/2008 av den 16 december 2008 om gemenskapsstatistik om folkhälsa och hälsa och säkerhet i arbetet ⁽¹⁾, och funktionshinder,
- genomförande av åtgärder i arbetsprogrammet för att integrera migrationsstatistiken i ett vidare sammanhang,

⁽¹⁾ EUT L 354, 31.12.2008, s. 70.

- indikatorer på livskvalitet för att mäta framstegen i samhället,
- inledande förberedelser inför nästa folk- och bostadsräkning (som planeras äga rum 2021).

3.3 Geodatastatistik, miljö- och jordbruksstatistik och annan sektorsstatistik

Sammankopplingen av statistik med georefererade data och geodataanalys erbjuder nya möjligheter som ESS kommer att utforska närmare. Särskild vikt kommer att behöva läggas vid vissa frågor, t.ex. sekretess och statistisk validitet vid skattningar på små områden.

Energi- och transportstatistik kommer att få stor betydelse i framtiden som underlag för Europa 2020 och klimatpolitiken.

Jordbrukets betydelse bland unionens politikområden kommer att fortsätta under 2013–2017. Statistikarbetet kommer i hög grad att påverkas av resultatet av diskussionerna om den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2013. Tonvikten kommer att läggas vid miljöfrågor, biologisk mångfald/ekosystem, ekonomi, människors hälsa och säkerhet samt sociala frågor.

Mål 3.3.1

Att verka för ett evidensbaserat beslutsfattande genom flexibla och ökad användning av rumslig information i kombination med social-, ekonomi- och miljöstatistik.

Detta mål ska uppnås med hjälp av

- vidareutveckling, underhåll och drift av infrastrukturen för rumslig information i Europeiska gemenskapen (Inspire), inrättad genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG ⁽¹⁾, särskilt unionens geoportal,
- tillhandahållande av diverse geografisk information genom samarbete med unionsprogram för markanvändningsundersökningar och fjärranalys, och
- integrering av statistikuppgifter när så är ändamålsenligt för att därigenom skapa en flexibel infrastruktur som grundar sig på flera källor för tillhandahållande av riktad analys i tid och rum.

Mål 3.3.2

Att tillhandahålla miljöstatistik som underlag för beslutsfattandet i unionen.

Detta mål ska uppnås med hjälp av

- grundläggande miljöstatistik om resurser, t.ex. om avfall och återvinning, vatten, råvarufyndigheter, ekosystemtjänster och biologisk mångfald på nationell och om möjligt regional nivå samt grundläggande statistik avseende klimatförändringarna som underlag för åtgärder och politik för begränsning och anpassning på alla relevanta nivåer, från lokal nivå till unionsnivå.

Mål 3.3.3

Att tillhandahålla energi- och transportstatistik som underlag för unionens politik.

Detta mål ska uppnås med hjälp av framtagande och spridning av statistik om

- förnybar energi,
- energibesparingar/energieffektivitet, och
- transportsäkerhet, passagerarrörlighet, vägtrafikmätningar och intermodal godstransport.

Mål 3.3.4

Att tillhandahålla jordbruks-, fiske- och skogsbruksstatistik för utvecklingen och övervakningen av den gemensamma jordbruks- och fiskeripolitiken i överensstämmelse med centrala europeiska strategiska hållbarhetsmål och landsbygdsutvecklingsmål, genom att bedriva regelbunden verksamhet för utveckling, framställning och spridning av statistik.

⁽¹⁾ EUT L 108, 25.4.2007, s. 1.

Detta mål ska uppnås med hjälp av

- reviderad och förenklad insamling av jordbruksuppgifter i överensstämmelse med översynen av den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2013,
- omorganiserad insamling av jordbruksuppgifter, särskilt med syftet att förbättra de tillhandahållna uppgifternas kvalitet och aktualitet,
- en fullständig översyn av datahanteringssystemet för markanvändning/marktäck och utarbetande och genomförande av ett nytt system på grundval av detta,
- genomförande av datainsamlingssystemet för sammanvändbara jordbruksmiljöindikatorer, på grundval av befintliga metoder när så är möjligt,
- lämpliga uppdelningar per region, och
- genomförande och spridning av en uppsättning centrala skogsbruksuppgifter från de integrerade miljöekonomiska räkenskaperna för skogsbruket, t.ex. skogsareal, volym och värde av skog på rot samt räkenskaper för skogsbruk.

II. PRODUKTIONSMETODER FÖR EUROPEISK STATISTIK

ESS står för närvarande inför en rad utmaningar: ökad efterfrågan på statistik av hög kvalitet, ett växande behov av komplex, flerdimensionell statistik, nya aktörer på informationsmarknaden, begränsade resurser, behovet av att ytterligare minska uppgiftslämnarbördan samt diversifieringen av kommunikationsverktyg. Detta innebär att man successivt behöver anpassa metoderna för framställning och spridning av den officiella europeiska statistiken.

1. Kvalitetsledning inom ESS

Mål 1.1

Att genomföra ett kvalitetsledningssystem inom EES med utgångspunkt i uppförandekoden.

Att intensifiera utbytet av god praxis vid genomförandet av uppförandekoden och se till att kvalitetsrapporterna täcker in olika användarbehov.

Detta mål ska uppnås med hjälp av

- införande av nya övervakningsmekanismer och en andra omgång kollegial granskning för att bedöma efterlevnaden av uppförandekoden,
- sammanjämkning av kvalitetsledningssystemen inom ESS och Europeiska centralbankssystemet (ECBS),
- tillgodosedda användarbehov i fråga om kvalitetsrapportering, och
- standardisering av kvalitetsrapporter inom olika statistiska områden på unionsnivå.

2. Prioriteringar och förenkling

ESS står inför en betydande utmaning, nämligen hur man ska tillhandahålla europeisk statistik av hög kvalitet för att tillgodose det växande behovet av statistik i ett läge då medlemsstaternas budgetar är hårt åtstramade och inga nyanställningar görs vid kommissionen eller i medlemsstaterna, vilket för vissa organ kommer att resultera i en verklig minskning av personalresurser. Med tanke på de begränsade resurserna såväl på europeisk som på nationell nivå är det viktigt att lägga tonvikten vid prioriteringar och förenklingsåtgärder, vilket kräver alla ESS-partners engagemang. En mekanism för att fastställa prioriteringar har integrerats i utarbetandet av de årliga arbetsprogrammen och kommer att användas under hela programmets löptid. Detta innebär bl.a. en årlig översyn av befintliga statistikkrav med utgångspunkt i initiativ som lagts fram av kommissionen om att minska statistikkraven, med hänsyn till användarnas, producenternas och uppgiftslämnarnas intressen. Denna process bör eftersträvas i nära samarbete med användare och producenter av europeisk statistik.

Mål 2.1

Att inrätta en prioriteringsmekanism för ESS i syfte att förenkla inrapporteringskraven och göra anpassningar till nya statistikbehov, samtidigt som hänsyn tas till producenternas begränsningar, till uppgiftslämnarbördan och användarnas behov.

Detta mål ska uppnås med hjälp av

- fastställda prioriteringar och resurstilldelningar i enlighet med dessa prioriteringar,
- fastställande av ESS:s prioriteringar som ett led i det årliga arbetsprogram som avses i artikel 9,

- hänsynstagande till resultaten av samråden med användare och producenter i det årliga arbetsprogrammet, och
- information till användarna om förenkling av statistikområden och om reducerade eller avskaffade uppgiftsinsamlingar.

3. Statistik för flera olika ändamål och effektivitetsvinster i produktionen

Mål 3.1

Att gradvis införa en verksamhetsarkitektur för ESS som möjliggör mer integrerad framställning av den europeiska statistiken, med beaktande av de kostnader som uppstått inom ESS genom införandet, att harmonisera och standardisera produktionsmetoder och metadata för statistiken, att öka horisontell (olika statistikområden) och vertikal (olika ESS-partner) integrering av de statistiska produktionsprocesserna i ESS i överensstämmelse med subsidiaritetsprincipen, att använda och integrera flera olika datakällor samt att framställa statistik för flera olika ändamål. Särskild vikt kommer att läggas vid sekretessfrågor som kommer att uppstå vid ökad användning, återanvändning och utbyte av mikrodata och administrativa register.

Detta mål ska uppnås med hjälp av

- utökad användning av lämpliga administrativa uppgifter på alla statistikområden,
- kartläggning och användning av nya datakällor för europeisk statistik,
- större deltagande från kommissionen (Eurostat) och de nationella statistikmyndigheternas sida i utformningen av administrativa register,
- ökad användning av statistisk matchning och datalänkningstekniker för att skapa ett större utbud av europeisk statistik,
- användning av modellen för europeisk statistik för snabb politisk respons i specifika och vederbörligen motiverade fall,
- ökad integrering av produktionsprocesserna för den europeiska statistiken genom insatser som samordnas av ESS,
- ytterligare harmonisering av statistiska begrepp mellan olika statistikområden,
- utveckling och genomförande av en flexibel it-referensinfrastruktur och tekniska standarder för förbättrad driftskompatibilitet, gemensamt utnyttjande av data och metadata samt gemensam datamodellering,
- användning av standardverktyg på it-området i alla statistikprocesser,
- utveckling av metodologiska standarder för att öka användningen av och tillgången till harmoniserade metoder (inklusive blandade metoder för uppgiftsinsamling) och harmoniserade metadata,
- stärkt roll för de statistiska företagsregistren som den plats där statistikenheter för all företagsrelaterad statistik förvaras och används som en källa för nationalräkenskaperna, och
- förbättrat tillhandahållande av metadata, framför allt bakgrundsinformation om hur data samlats in, om kvaliteten på data och om hur dessa data kan göras mer lättförståeliga för användarna.

Mål 3.2

Att se till att ESS är välfungerande och konsekvent genom effektivt samarbete och effektiv kommunikation.

Detta mål ska uppnås med hjälp av

- verkligt och effektivt stöd för partnerskapet inom ESS,
- utarbetande och tillämpning av rutiner för uppgifts- och arbetsfördelningen inom ESS, och
- vidareutveckling och idrifttagande av samarbetsnätverken.

4. Spridnings- och kommunikationsverksamhet

Mål 4.1

Att göra ESS till den främsta uppgiftskällan för europeisk statistik för alla användare, och särskilt för offentliga och privata beslutsfattare, genom att tillhandahålla en statistiktjänst av hög kvalitet som bygger på principerna om fri och enkel tillgång till den europeiska statistiken.

Att intensifiera och utvidga dialogen mellan statistikanvändare och statistikproducenter för att tillgodose användarnas behov av statistik av hög kvalitet. Att användarna involveras i utvecklingsarbetet på ett tidigt stadium är avgörande för ett effektivare och mer ändamålsenligt ESS.

Att utvidga och rationalisera utbudet av produkter för spridning för att tillgodose behoven hos de användare som använder ny teknik.

Att upprätta en kostnadseffektiv och integrerad säker infrastruktur inom ESS för tillgång till konfidentiella uppgifter i vetenskapligt syfte.

Detta mål ska uppnås med hjälp av

- erkännande av ESS som den främsta referenspunkten för användare av europeisk statistik,
- inrättande av en integrerad säker infrastruktur för tillgång till mikrodata om unionen,
- inrättande av ett system för att hantera ansökningar från användare om direkt tillgång till och råd vid tolkning av statistiken,
- produkter för spridning som är anpassade efter behoven hos de användare som använder ny teknik,
- fler statistikprodukter om övergripande frågor,
- ökad användning av ny teknik för kommunikation och spridning (t.ex. SDMX-baserad),
- större utbud av mikrodatauppsättningar för forskningsändamål i enlighet med datasekretesslagstiftning på unionsnivå och på nationell nivå, och
- utarbetning av datauppsättningar för att underlätta användningen av statistikuppgifter för utbildnings- och forskningsändamål.

5. Utbildning, innovation och forskning

Mål 5.1

Att tillgodose utbildnings- och utvecklingsbehov i ESS genom en kombination av utbildningskurser och möjligheter till lärande och utveckling.

Att förbättra samarbetet mellan ESS-medlemmarna när det gäller kunskapsöverföring samt utbyte och genomförande av bästa praxis och gemensamma innovativa tillvägagångssätt vid statistikframställning.

Att organisera verksamhet som inkluderar forskarvärlden samt dess medverkan i och bidrag till förbättringen av de statistiska produktionskedjorna och av kvaliteten på officiell statistik.

Detta mål ska uppnås med hjälp av

- inrättande av en akademisk examen på avancerad nivå (t.ex. master i officiell statistik),
- utbildningsprogram som är inriktade på användarnas och andra medborgares behov,
- en bredare användning av resultat från forskningsprojekt vid framställningen och spridningen av statistik,
- erkännande av ESS som en referenspunkt för statistikforskningen,
- ett brett deltagande av forskarvärlden i forskningsverksamhet som rör officiell statistik, och
- inrättande av adekvata verktyg för utbyte av praxis och genomförande av gemensamma lösningar inom ESS.

III. PARTNERSKAP

1. Partnerskap inom ess och med partner utanför systemet

I en anda av partnerskap är de nationella statistikmyndigheterna och kommissionen (Eurostat) ansvariga för att utveckla, framställa och sprida europeisk statistik.

Mål 1.1

Att genomföra den förbättrade styrningsstrukturen för ESS.

Detta mål ska uppnås med hjälp av genomförande av översynen av förordning (EG) nr 223/2009 och av kommissionens beslut 2012/504/EU av den 17 september 2012 om Eurostat⁽¹⁾.

Mål 1.2

Att stärka kommissionens (Eurostats) roll som samordnare i egenskap av Europeiska unionens statistikbyrå.

Detta mål ska uppnås med hjälp av

- kommissionens (Eurostats) medverkan på ett tidigt stadium i fråga om de statistiska aspekterna av alla kommissions-initiativ, och
- regelbunden dialog med berörda aktörer på högsta ledningsnivå.

Mål 1.3

Att genom gemensamma projekt och samordnade satsningar utöka samarbetet med ECBS samt med de europeiska och internationella organisationer som deltar i framställningen av data för statistiska eller administrativa ändamål. Att se till att unionsstandarder och internationella standarder är samstämmiga.

Detta mål ska uppnås med hjälp av

- ett gemensamt kvalitetssystem för ESS och ECBS,
- kommissionens (Eurostats) ökade medverkan i internationella rådgivande grupper,
- fastställande och genomförande av nya samarbetsformer för att se till att statistiska utvecklingar samordnas väl mellan internationella organisationer och att arbetet fördelas effektivt,
- tillämpning av FN:s nya rekommenderade nationalräkenskapsystem, ENS, FN:s system för miljöräkenskaper, de europeiska miljöräkenskaperna och handböckerna för betalningsbalansstatistiken.

Mål 1.4

Att främja och genomföra statistisk rådgivning och statistisk stödverksamhet i länder utanför unionen i överensstämmelse med prioriteringarna i unionens utrikespolitik, med särskild tonvikt vid utvidgningen och den europeiska grannskapspolitiken.

Detta mål ska uppnås med hjälp av

- ESS utövning av sin ledande roll internationellt,
- tillhandahållande av uppgifter för ändamål som rör unionens utrikespolitik,
- stöd till kommissionens avdelningar vid genomförandet av utvecklingspolitiken och politiken för internationellt samarbete, i deras relationer med internationella organisationer och i frågor som är av gemensamt statistiskt intresse för utomeuropeiska regioner eller länder,
- spridning av relevanta statistikuppgifter som underlag för utvidgningsprocessen och förhandlingarna,
- minimering av antalet begärda undantag från nya medlemsstater som medför att uppgifter saknas,
- upprättande av avtal och samförståndsavtal med tredjeländer,
- utformning och genomförande av program för tekniskt samarbete,
- tekniskt bistånd som inriktas på harmonisering och inrapportering av uppgifter, och
- förbättrat samarbete och samordningsverksamhet mellan deltagare i ESS.

⁽¹⁾ EUT L 251, 18.9.2012, s. 49.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 100/2013

av den 15 januari 2013

om ändring av förordning (EG) nr 1406/2002 om inrättande av en europeisk sjösäkerhetsbyrå

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 100.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1406/2002 ⁽³⁾, som antogs som svar på incidenten med oljefartyget Erika, inrättades en europeisk sjösäkerhetsbyrå (nedan kallad *byrån*) i syfte att säkerställa en hög, enhetlig och effektiv nivå på sjösäkerheten och att förhindra föroreningar från fartyg.
- (2) Efter incidenten med oljetankfartyget Prestige 2002 ändrades förordning (EG) nr 1406/2002 så att byrån fick fler uppgifter avseende insatser vid förorening.
- (3) Det är nödvändigt att förtydliga vilka slags föroreningar av havet som omfattas av syftena med förordning (EG) nr 1406/2002. Således avses med föroreningar av havet som orsakats av olje- och gasinstallationer, föroreningar av olja eller andra ämnen än olja som, om de tillförs den marina miljön, sannolikt kan utgöra en fara för människors hälsa, skada biologiska resurser och den marina

floran och faunan, minska områdenas attraktionsvärde eller störa annat legitimt utnyttjande av havet, såsom fastställs i protokollet om beredskap för, insatser vid och samarbete vid olyckor förorsakade av farliga och skadliga ämnen 2000.

- (4) Byråns styrelse (nedan kallad *styrelsen*) beställde i slutet av 2007, i enlighet med artikel 22 i förordning (EG) nr 1406/2002, en oberoende extern utvärdering av förordningens tillämpning. På grundval av den utvärderingen utfärdade styrelsen i juni 2008 rekommendationer om hur byråns funktionssätt, dess ansvarsområden och dess arbetsmetoder bör ändras.
- (5) På grundval av resultatet av den externa utvärderingen, och av de rekommendationer och den fleråriga strategi som styrelsen antog i mars 2010 bör vissa bestämmelser i förordning (EG) nr 1406/2002 förtydligas och uppdateras. Byrån bör fortsättningsvis koncentrera sig på sina prioriterade uppdrag på sjösäkerhetsområdet, men bör tilldelas ytterligare ett antal nya primära uppgifter och tilläggsuppgifter som återspeglar sjösäkerhetspolitikens utveckling på unionsnivå och på internationell nivå. På grund av unionens budgetrestriktioner behövs omfattande kontroll- och omfördelningsinsatser för att garantera kostnads- och budgeteffektivitet och undvika överlappningar. Personalbehovet till följd av de nya primära uppgifterna och tilläggsuppgifterna ska i princip finansieras genom en intern omfördelning av resurser. Samtidigt bör byrån när det är lämpligt erhålla finansiering från andra delar av unionens budget, särskilt från det europeiska instrumentet för grannskapspolitiken. Nya primära uppgifter och tilläggsuppgifter kommer att utföras av byrån inom ramen för gällande budgetram och byråns budget, utan att detta påverkar förhandlingarna och besluten om den kommande fleråriga budgetramen. Eftersom förordningen inte är ett finansieringsbeslut bör budgetmyndigheten besluta om resurser till byrån inom ramen för det årliga budgetförfarandet.
- (6) Byråns uppgifter bör beskrivas på ett klart och tydligt sätt och all dubblering av uppgifter bör undvikas.
- (7) Byrån har visat att vissa uppgifter kan utföras effektivare på EU-nivå, vilket i en del fall skulle kunna innebära besparingar för medlemsstaternas nationella budgetar och, när så påvisas, utgöra ett verkligt europeiskt mervärde.
- (8) Vissa bestämmelser om byråns specifika styrning bör förtydligas. Med tanke på kommissionens särskilda ansvar för genomförandet av den unionspolitik som anges i

⁽¹⁾ EUT C 107, 6.4.2011, s. 68.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 15 december 2011 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 4 oktober 2012 (EUT C 352 E, 16.11.2012, s. 1). Europaparlamentets ståndpunkt av den 13 december 2012.

⁽³⁾ EGT L 208, 5.8.2002, s. 1.

fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, bör kommissionen ge byrån politisk vägledning när det gäller utförandet av byråns arbetsuppgifter men samtidigt fullt ut respektera byråns rättsliga status och den verkställande direktörens oberoende, i enlighet med förordning (EG) nr 1406/2002.

- (9) När ledamöter i styrelsen utnämns, när ordförande och vice-ordförande i styrelsen utses och när avdelningschefer utnämns, ska vikten av att säkerställa en jämn könsfördelning beaktas fullt ut.
- (10) När det hänvisas till relevanta unionsrättsakter bör detta förstås som rättsakter på området för sjösäkerhet, sjöfartsskydd, förebyggande av och åtgärder mot föroreningar som förorsakats av fartyg samt åtgärder mot föroreningar av havet som förorsakats av olje- och gasinstallationer.
- (11) Med *sjöfartsskydd* avses i denna förordning, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 725/2004 av den 31 mars 2004 om förbättrat sjöfartsskydd på fartyg och i hamnanläggningar ⁽¹⁾, kombinationen av förebyggande åtgärder som syftar till att skydda sjöfarten och hamnanläggningarna mot hot om avsiktliga olagliga handlingar. Målet för sjöfartsskydd bör uppnås inom ramen för lämpliga åtgärder på det sjöfartspolitiska området, utan att detta påverkar medlemsstaternas bestämmelser på området nationell säkerhet, försvar och allmän säkerhet eller i fråga om bekämpning av ekonomisk brottslighet riktad mot staten.
- (12) Byrån bör agera i unionens intresse. Detta bör även omfatta sådana fall där byrån ges i uppdrag att inom sitt ansvarsområde agera utanför medlemsstaternas territorium och att tillhandahålla tekniskt stöd till berörda tredjeländer för främjandet av unionens sjösäkerhetspolitik.
- (13) Byrån bör ge medlemsstaterna tekniskt bistånd som gör det lättare att skapa den nationella kapacitet som krävs för att genomföra unionens regelverk.
- (14) Byrån bör ge operativt stöd till medlemsstaterna och kommissionen. Detta bör omfatta tjänster som unionens system för informationsutbyte inom sjöfarten (SafeSeaNet), den europeiska tjänsten för satellitövervakning av oljeutsläpp (CleanSeaNet), Europeiska unionens datacentral för långväga identifiering och spårning (det europeiska centrumet för LRIT-uppgifter) och inspektionsdatabasen för EU:s system för hamnstatskontroll (Thetis).
- (15) Byråns sakkunskap i fråga om elektronisk dataöverföring och system för informationsutbyte inom sjöfarten bör användas för att förenkla fartygens rapporteringsformaler i syfte att undanröja de hinder som finns mot sjötransporter och för att inrätta ett europeiskt område för

sjötransporter utan hinder. Byrån bör särskilt stödja medlemsstaterna vid genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/65/EU av den 20 oktober 2010 om rapporteringsformaler för fartyg som ankommer till och/eller avgår från hamnar i gemenskapens medlemsstater ⁽²⁾.

- (16) Byrån bör öka sitt stöd till kommissionen när det gäller forskning inom dess ansvarsområde. Överlappning med unionens befintliga forskningsram bör dock undvikas. Byrån bör till exempel inte ansvara för förvaltningen av forskningsprojekt.
- (17) Mot bakgrund av utvecklingen av nya innovativa tillämpningar och tjänster och av förbättringarna av befintliga tillämpningar och tjänster, och som ett led i genomförandet av ett europeiskt område för sjötransporter utan hinder, bör byrån fullt ut utnyttja de möjligheter som erbjuds genom programmen för europeisk satellitnavigering (Egnos och Galileo) och genom programmet för global övervakning för miljö och säkerhet (GMES).
- (18) När unionens ram för samarbete om oavsiktlig eller avsiktlig förorening av havet som inrättats genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 2850/2000/EG ⁽³⁾ har löpt ut, bör byrån arbeta vidare med vissa av de insatser som tidigare ingick i den ramen, framför allt genom att dra nytta av expertisen inom den rådgivande tekniska gruppen för beredskap för och insatser vid föroreningar av havet. Byråns verksamhet på detta område bör inte innebära att kuststaterna fräntas sitt ansvar för att upprätthålla lämpliga mekanismer för insatser vid föroreningar, och befintliga samarbetsarrangemang mellan medlemsstater eller grupper av medlemsstater bör respekteras.
- (19) På begäran förser byrån via CleanSeaNet medlemsstaterna med detaljerad information om potentiella incidenter med förorening från fartyg så att de kan fullgöra sina ansvarsuppgifter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/35/EG av den 7 september 2005 om föroreningar förorsakade av fartyg och införandet av sanktioner för överträdelser ⁽⁴⁾. Effektiviteten i genomförandet varierar emellertid mycket, trots att sådana föroreningar kan spridas till andra nationella vatten. Mot denna bakgrund bör kommissionen i sin kommande rapport enligt artikel 12 i det direktivet lämna information till Europaparlamentet och rådet om hur pass effektivt och konsekvent genomförandet av det direktivet varit samt annan relevant information om dess tillämpning.
- (20) Begäran från berörda medlemsstater om att byrån ska sätta in insatser vid förorening bör vidarebefordras via EU:s civilskyddsmekanism som inrättats genom rådets beslut 2007/779/EG, Euratom ⁽⁵⁾. Kommissionen får emellertid, under andra omständigheter än vid begäran

⁽¹⁾ EUT L 129, 29.4.2004, s. 6.

⁽²⁾ EUT L 283, 29.10.2010, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 332, 28.12.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 255, 30.9.2005, s. 11.

⁽⁵⁾ EUT L 314, 1.12.2007, s. 9.

om att sätta in insatsberedda saneringsfartyg och utrustning, besluta att alternativa kommunikationsmedel med användning av avancerad informationsteknik kan vara lämpligare och får informera den medlemsstat som framställt begäran.

- (21) Den senaste händelseutvecklingen har visat vilka risker utvinningen och produktionen av olja och gas till havs innebär för sjötransporter och havsmiljön. Byråns insatsresurser i fråga om oljeföroreningar och dess sakkunskap på området föroreningar med farliga och skadliga ämnen bör, på begäran av en berörd stat, användas för att täcka insatsbehovet med avseende på föroreningar som härrör från sådan verksamhet.
- (22) CleanSeaNet, som för närvarande används för att tillhandahålla bevis på oljeutsläpp från fartyg, bör även användas av byrån för att upptäcka och registrera oljeutsläpp från anläggningar till havs för utvinning och produktion av gas, utan att detta inverkar menligt på de tjänster som tillhandahålls för sjötransporter.
- (23) Vid byrån finns både expertis och verktyg som är etablerade och erkänt värdefulla på områdena sjösäkerhet, sjöfartsskydd, förebyggande av, och insatser vid, förorening som förorsakats av fartyg. Denna expertis och dessa verktyg kan vara av betydelse för annan unionsverksamhet med anknytning till unionens sjötransportpolitik. Byrån bör därför, på begäran, bistå kommissionen och medlemsstaterna med utveckling och genomförande av sådan unionsverksamhet, förutsatt att styrelsen gett sitt godkännande i samband med byråns årliga arbetsprogram. Sådant bistånd bör omfattas av en detaljerad kostnadsnyttanalys och bör inte påverka byråns primära uppgifter negativt.
- (24) Genom det tekniska stöd byrån erbjuder bidrar den också till utvecklingen av mer miljövänlig sjöfart.
- (25) När det gäller klassificeringssällskap behandlar flertalet klassificeringssällskap både havsgående fartyg och fartyg i inlandssjöfart. På grundval av byråns erfarenhet av klassificeringssällskap för havsgående fartyg skulle byrån kunna tillhandahålla relevant information för kommissionen avseende klassificeringssällskap för fartyg i inlandssjöfart och således möjliggöra effektivitetsvinster.
- (26) När det gäller gränssnittet mellan informationssystem för transporter bör byrån bistå kommissionen och medlemsstaterna genom att, tillsammans med behöriga myndigheter för systemet för flodinformationstjänster, undersöka möjligheten att dela information mellan sådana system.
- (27) Utan att detta påverkar de behöriga myndigheternas ansvar, bör byrån bistå kommissionen och medlemsstaterna i utvecklingen och genomförandet av unionens framtida initiativ e-sjöfart, vilket syftar till att förbättra effektivite-

ten hos den europeiska sjötransportsektorn genom att underlätta användningen av avancerad informationsteknik.

- (28) I syfte att genomföra den inre marknaden och ett europeiskt område för sjötransporter utan hinder bör antalet administrativa hinder mot sjöfart minskas, vilket bland annat får till följd att närsjöfarten uppmuntras. Härvid skulle konceptet "Blue Belt" och e-sjöfart kunna användas som medel för att bidra till att minska rapporteringsformalitetserna för handelsfartygen när de ankommer till eller avgår från medlemsstaternas hamnar.
- (29) Det erinras om att enligt Europeiska unionens domstols rättspraxis, och för att respektera principen om institutionell balans, får en byrå inte ges befogenhet att anta beslut med allmän tillämpning.
- (30) Utan att detta påverkar de syften och uppgifter som fastställs i förordning (EG) nr 1406/2002 bör kommissionen, inom ett år från dagen för den här förordningens ikraftträdande i nära samarbete med berörda intressenter, utarbeta och lägga fram en genomförbarhetsstudie för att utvärdera och identifiera möjligheterna att förbättra samordningen och samarbetet mellan olika kustbevakningstjänster. Den studien bör beakta det befintliga rättsliga regelverket och relevanta rekommendationer från lämpliga unionsforum samt den aktuella utvecklingen av den gemensamma miljön för informationsutbyte och bör fullt ut överensstämma med principerna om subsidiaritet och proportionalitet så att Europaparlamentet och rådet kan få en tydlig uppfattning om kostnaderna och fördelarna.
- (31) För konkurrenskraften i unionens maritima kluster är det viktigt att locka till sig välutbildat europeiskt sjöfolk. Mot bakgrund av den nuvarande och den framtida efterfrågan i unionen på högt kvalificerat sjöfolk bör byrån, om så är lämpligt, stödja medlemsstaterna och kommissionen med att främja sjöfartsutbildning, genom att underlätta frivilligt utbyte av bästa praxis och genom att tillhandahålla information om unionens utbytesprogram om sjöfartsutbildning. Detta skulle kunna inbegripa stöd till kvalificerade europeiska aktörer med att på frivillig basis eftersträva spetskompetens inom sjöfartsutbildning samtidigt som man fullt ut respekterar medlemsstaternas ansvar för innehållet i och anordnandet av sjöfartsutbildning.
- (32) För att kunna bemöta den tilltagande risken för sjöröveri bör byrån, när det är lämpligt, fortsätta att till behöriga nationella myndigheter och andra relevanta organ, inklusive uppdrag som EU:s marina insats "operation Atalanta", överlämna detaljerade positionsangivelser för de fartyg under medlemsstaters flagg som genomkorsar områden som klassificeras som mycket farliga. Dessutom förfogar byrån över medel som skulle kunna vara användbara, särskilt inom ramen för utvecklingen av den gemensamma miljön för informationsutbyte. Det är därför lämpligt att byrån, på begäran, tillhandahåller relevanta

- uppgifter om fartygens position samt jordobservationsuppgifter till behöriga nationella myndigheter och unionsorgan som Frontex och Europol, för att underlätta förebyggande åtgärder mot avsiktliga olagliga handlingar i den mening som avses i relevant unionsrätt, utan att detta påverkar medlemsstaternas rättigheter och skyldigheter och i överensstämmelse med tillämplig nationell rätt och unionsrätten, särskilt vad beträffar de organ som begär uppgifter. Tillhandahållande av uppgifter om långdistansidentifiering och -spårning av fartyg (LRIT-uppgifter) bör medges efter samtycke av den berörda flaggstaten, i enlighet med förfaranden som kommer att fastställas av styrelsen.
- (33) Vid offentliggörande av information i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/16/EG av den 23 april 2009 om hamnstatskontroll ⁽¹⁾ bör kommissionen och byrån bygga på den sakkunskap och erfarenhet som vunnits från det i Paris ingångna samförståndsavtalet om hamnstatskontroll (nedan kallat *Paris MOU*) för att säkerställa enhetlighet.
- (34) Byråns bistånd till medlemsstaterna och till kommissionen avseende relevant arbete i internationella och regionala organisationer bör inte påverka det förhållande mellan dessa organisationer och medlemsstaterna som följer av medlemsstaternas medlemskap i dessa organisationer.
- (35) Unionen har anslutit sig till följande instrument, som inrättar regionala organisationer, vars verksamhet också omfattas av byråns mål: Konventionen om skydd av Östersjöområdets marina miljö (den reviderade Helsingforskonventionen av år 1992) ⁽²⁾, konventionen om skydd för Medelhavet mot förorening (Barcelonakonventionen) ⁽³⁾ och 1995 års revidering av denna ⁽⁴⁾ och ett antal protokoll till denna, överenskommelsen om samarbete vid bekämpning av förorening av Nordsjön genom olja och andra skadliga ämnen (Bonnöverenskommelsen) ⁽⁵⁾, konventionen om skydd av den marina miljön i nordöstra Atlanten (Osparkonventionen) ⁽⁶⁾, samarbetsavtalet om skydd för Nordostatlantens kuster och vatten mot föroreningar, undertecknat den 17 oktober 1990 (Lissabonavtalet) ⁽⁷⁾, med dess tilläggsprotokoll, undertecknat den 20 maj 2008, som ännu inte har trätt i kraft ⁽⁸⁾. Unionen förhandlar också om anslutning till konventionen om skydd av Svarta havet mot föroreningar, undertecknad i april 1992 (Bukarestkonventionen). Byrån bör därför ge tekniskt bistånd till medlemsstater och kommissionen att delta i relevant arbete i dessa regionala organisationer.
- (36) Utöver dessa regionala organisationer förekommer ett antal andra regionala, subregionala och bilaterala samordnings- och samarbetsarrangemang avseende insatser vid föroreningar. När byrån tillhandahåller bistånd till tredjeländer, som delar ett regionalt havsområde med unionen, avseende insatser vid föroreningar, bör den ta hänsyn till dessa arrangemang.
- (37) Unionen delar Medelhavets, Svarta havets och Östersjöns regionala havsområden med grannländer. På begäran av kommissionen bör byrån tillhandahålla bistånd avseende insatser vid föroreningar till de länderna.
- (38) För att maximera effektiviteten bör byrån ha ett nära samarbete inom ramen för Paris MOU. Kommissionen och medlemsstaterna bör fortsättningsvis granska eventuella lösningar för ytterligare effektivitetsvinster, som skulle kunna läggas fram för övervägande inom ramen för Paris MOU.
- (39) För att säkerställa att unionens bindande rättsakter på områdena för sjösäkerhet och förhindrande av föroreningar från fartyg tillämpas på ett korrekt sätt i praktiken, bör byrån bistå kommissionen genom att genomföra besök i medlemsstaterna. Dessa besök vid de nationella förvaltningarna bör ge byrån möjlighet att samla in all nödvändig information för att överlämna en omfattande rapport till kommissionen för ytterligare bedömning. Dessa besök bör genomföras i samma anda som de principer som avses i artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen, och på ett sätt som minimerar den administrativa bördan för de nationella sjöfartsförvaltningarna. Vidare bör dessa besök genomföras i enlighet med ett fastställt förfarande, inbegripet en standardmetod som ska antas av styrelsen.
- (40) Byrån bör bistå kommissionen genom att genomföra inspektioner av erkända organisationer i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 391/2009 av den 23 april 2009 om gemensamma regler och standarder för organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg ⁽⁹⁾. Dessa inspektioner kan också genomföras i tredjeländer. Kommissionen och byrån bör säkerställa att de berörda medlemsstaterna vederbörligen informeras. Byrån bör också genomföra inspektionsuppgifterna avseende utbildning och certifiering av sjöfolk i tredjeländer enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/106/EG av den 19 november 2008 om minimikrav på utbildning för sjöfolk ⁽¹⁰⁾, vilka kommissionen har delegerat till byrån. Detaljerna i det
- ⁽¹⁾ EUT L 131, 28.5.2009, s. 57.
⁽²⁾ Rådets beslut 94/157/EG (EGT L 73, 16.3.1994, s. 19).
⁽³⁾ Rådets beslut 77/585/EEG (EGT L 240, 19.9.1977, s. 1).
⁽⁴⁾ Rådets beslut 1999/802/EG (EGT L 322, 14.12.1999, s. 32).
⁽⁵⁾ Rådets beslut 84/358/EEG (EGT L 188, 16.7.1984, s. 7).
⁽⁶⁾ Rådets beslut 98/249/EG (EGT L 104, 3.4.1998, s. 1).
⁽⁷⁾ Rådets beslut 93/550/EEG (EGT L 267, 28.10.1993, s. 20).
⁽⁸⁾ Rådets beslut 2010/655/EU (EUT L 285, 30.10.2010, s. 1).
⁽⁹⁾ EUT L 131, 28.5.2009, s. 11.
⁽¹⁰⁾ EUT L 323, 3.12.2008, s. 33.

tekniska bistånd som byrån tillhandahåller för de inspektioner avseende sjösäkerhet som genomförs av kommissionen i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 324/2008 av den 9 april 2008 om fastställande av reviderade förfaranden för kommissionens inspektioner på området för sjöfartsskydd⁽¹⁾, bör inte omfattas av förordning (EG) nr 1406/2002.

- (41) För att säkerställa samstämmighet med unionens politiska målsättningar och institutionella ordning och tillämpliga administrativa och finansiella förfaranden, bör kommissionen ge formella råd i form av ett skriftligt utlåtande om byråns utkast till flerårig strategi och utkast till årliga arbetsprogram som styrelsen bör beakta innan dessa dokument antas.
- (42) För att säkerställa ett rättvist och öppet förfarande för utnämningen av den verkställande direktören, bör det urvalsförfarande som ska följas vara i enlighet med kommissionens riktlinjer för val och utnämning av direktörer för unionens byråer. I dessa riktlinjer föreskrivs att medborgare i en medlemsstat kan ansöka. Av samma skäl bör styrelsen företräddas av en observatör i den förberedande urvalskommittén. Observatören bör hållas informerad under de följande stadierna i urvalsförfarandet. När styrelsen fattar sitt beslut om utnämning av dess ledamöter, bör dess ledamöter kunna ställa frågor till kommissionen om urvalsförfarandet. Vidare bör styrelsen ha möjlighet att intervjua de sökande som är kvar i slutomgången, i linje med normen för god praxis. På alla stadier av urvalsförfarandet och utnämningen till tjänsten som verkställande direktör för byrån, bör samtliga inblandade parter säkerställa att sökandenas personuppgifter behandlas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter⁽²⁾.
- (43) Samtidigt som byrån huvudsakligen finansieras genom ett bidrag från unionen har byrån också inkomster från arvoden och avgifter i samband med dess tjänster. Dessa arvoden och avgifter hänför sig i synnerhet till driften av det europeiska centrumet för LRIT-uppgifter och tillämpas i enlighet med rådets resolutioner som antogs den 1 och 2 oktober 2007 och den 9 december 2008 rörande upprättandet av det europeiska centrumet för LRIT-uppgifter och i synnerhet de punkter som rör finansieringen av LRIT-rapporter.
- (44) Inom ramen för den lägesrapport som föreskrivs enligt förordning (EG) nr 1406/2002 bör kommissionen också undersöka hur byrån – mot bakgrund av dess etablerade och erkända expertis och verktyg – skulle kunna bidra till genomförandet av en framtida lagstiftningsakt om säkerheten för prospekterings-, undersöknings- och produktionsverksamhet för olja och gas till havs, som för när-

varande är föremål för behandling i Europaparlamentet och rådet när det gäller motverkande av föroreningar från olje- och gasinstallationer till havs.

- (45) Byråns verksamhet bör, när det är lämpligt, också bidra till inrättandet av ett verkligt europeiskt område för sjötransporter utan hinder.
- (46) Europaparlamentets och rådets förordning (EG, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget⁽³⁾, särskilt artikel 208, bör beaktas.
- (47) Förordning (EG) nr 1406/2002 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av förordning (EG) nr 1406/2002

Förordning (EG) nr 1406/2002 ska ändras på följande sätt:

1. Artiklarna 1–3 ska ersättas med följande:

"Artikel 1

Mål

1. Genom denna förordning inrättas en europeisk sjösäkerhetsbyrå (nedan kallad *byrån*), i syfte att skapa en hög, enhetlig och effektiv nivå på sjösäkerheten, sjöfartsskyddet, förhindrandet av och insatser vid föroreningar från fartyg samt insatser vid föroreningar av havet orsakade av olje- och gasinstallationer.

2. För det ändamålet ska byrån samarbeta med medlemsstaterna och kommissionen och tillhandahålla tekniskt, operativt och vetenskapligt bistånd på de områden som nämns i punkt 1 i den här artikeln, inom gränserna för de primära uppgifter som anges i artikel 2 och, i förekommande fall, de tilläggsuppgifter som anges i artikel 2a, i synnerhet för att hjälpa medlemsstaterna och kommissionen att tillämpa unionens relevanta rättsakter på korrekt sätt. När det gäller insatser vid föroreningar ska byrån tillhandahålla operativt bistånd endast på begäran från berörda stater.

3. Genom att tillhandahålla det bistånd som avses i punkt 2 ska byrån, när så är lämpligt, bidra till sjöfartens och sjötransporternas övergripande effektivitet i enlighet med denna förordning, för att underlätta inrättandet av ett europeiskt område för sjötransporter utan hinder.

⁽¹⁾ EUT L 98, 10.4.2008, s. 5.

⁽²⁾ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 298, 26.10.2012, s. 1.

Artikel 2

Byråns primära uppgifter

1. För att säkerställa att de mål som anges i artikel 1 uppnås på ett lämpligt sätt ska byrån genomföra de primära uppgifter som förtecknas i denna artikel.

2. Byrån ska bistå kommissionen

a) i det förberedande arbetet med att uppdatera och utveckla relevanta unionsrättsakter, särskilt med beaktande av den internationella lagstiftningens utveckling på området,

b) i arbetet med att effektivt genomföra relevanta bindande unionsrättsakter, särskilt genom att genomföra de besök och inspektioner som avses i artikel 3 i denna förordning och genom att ge kommissionen tekniskt bistånd för de inspektioner som kommissionen ska genomföra enligt artikel 9.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 725/2004 av den 31 mars 2004 om förbättrat sjöfartsskydd på fartyg och i hamnanläggningar (*). I detta avseende får den föreslå kommissionen möjliga förbättringar av dessa bindande rättsakter,

c) i analysen av pågående och avslutade forskningsprojekt med relevans för byråns mål, bland annat när det gäller att identifiera möjliga uppföljningsåtgärder med anledning av specifika forskningsprojekt,

d) i genomförandet av de övriga arbetsuppgifter som kommissionen har tilldelats i unionens lagstiftningsakter avseende byråns mål.

3. Byrån ska i samarbete med medlemsstaterna

a) vid behov anordna relevant utbildningsverksamhet på områden som är medlemsstaternas ansvar,

b) utveckla tekniska lösningar, bland annat tillhandahålla relevanta operativa tjänster, och ge tekniskt stöd, för att bygga upp nödvändig nationell kapacitet för genomförande av relevanta unionsrättsakter,

c) på begäran av en medlemsstat, tillhandahålla lämplig information som härrör från de inspektioner som avses i artikel 3 för att stödja kontrollen av de erkända organisationer som utför certifieringsuppgifter på medlemsstaternas uppdrag, i enlighet med artikel 9 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/15/EG av den 23 april 2009 om gemensamma regler och standarder för organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg och för sjöfartsadministrationernas verksamhet i förbindelse därmed (**), utan att detta påverkar flaggstatens rättigheter och skyldigheter,

d) med kompletterande medel på ett kostnadseffektivt sätt stödja insatser vid föroreningar från fartyg samt föroreningar av havet orsakade av olje- och gasinstallationer, när sådana framställningar har gjorts av den drabbade medlemsstat under vilkens ledning saneringsarbetet utförs, utan att det påverkar kuststaternas ansvar att ha lämpliga mekanismer för insatser vid föroreningar och med respekt för befintligt samarbete mellan medlemsstater på detta område. När detta är lämpligt, ska begäran om insatser vid förorening göras genom EU:s civilskyddsmekanism som inrättats genom rådets beslut 2007/779/EG, Euratom (***)

4. Byrån ska underlätta samarbetet mellan medlemsstaterna och kommissionen på följande sätt:

a) Byrån ska, när det gäller övervakning av sjötrafik som omfattas av direktiv 2002/59/EG, framför allt främja samarbete mellan kuststater i de berörda sjöfartsområdena samt utveckla och driva Europeiska unionens datacentral för långdistansidentifiering och -spårning av fartyg och unionens system för informationsutbyte inom sjöfarten (SafeSeaNet) som avses i artiklarna 6b och 22a i det direktivet, samt det internationella datacentrumet för långdistansidentifiering och -spårning av fartyg, i enlighet med det åtagande som gjorts i Internationella sjöfartsorganisationen (nedan kallad IMO).

b) På begäran, och utan att detta påverkar tillämpningen av nationell rätt och unionsrätten, ska byrån tillhandahålla relevanta uppgifter om fartygs position samt jordobservationsuppgifter till behöriga nationella myndigheter och relevanta unionsorgan inom ramen för deras respektive mandat, i syfte att underlätta åtgärder mot hot om sjöröveri och avsiktliga olagliga handlingar i den mening som avses i tillämplig unionsrätt, eller enligt internationellt överenskomna rättsliga instrument på sjötransportområdet, med förbehåll för tillämpliga regler om uppgiftsskydd och i enlighet med administrativa förfaranden som kommer att fastställas, i förekommande fall, av styrelsen eller styrgruppen på hög nivå som inrättats enligt direktiv 2002/59/EG. Tillhandahållandet av uppgifter avseende långdistansidentifiering och -spårning av fartyg ska medges efter samtycke från den berörda flaggstaten.

c) På området utredning av sjöolyckor och tillbud till sjöss i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/18/EG av den 23 april 2009 om grundläggande principer för utredning av olyckor i sjötransportsektorn (****), ska byrån, om det begärs av berörda medlemsstater och förutsatt att ingen intressekonflikt uppstår, ge operativt stöd till dessa medlemsstater när det gäller utredning av allvarliga eller mycket allvarliga sjöolyckor och vid analys av säkerhetsutredningsrapporter, för att kunna dra relevanta lärdomar av dessa och därmed skapa mervärde på unionsnivå. På grundval av de uppgifter som tillhandahållits av medlemsstaterna ska byrån i enlighet med artikel 17 i det direktivet sammanställa en årlig översikt över olyckor och tillbud till sjöss.

- d) Byrån ska tillhandahålla objektiv, tillförlitlig och jämförbar statistik och information samt objektiva, tillförlitliga och jämförbara uppgifter, så att kommissionen och medlemsstaterna kan vidta nödvändiga åtgärder för att förbättra sina åtgärder och utvärdera de befintliga åtgärdernas effektivitet och kostnadseffektivitet. I uppgifterna ingår att samla in, registrera och utvärdera tekniska uppgifter, att systematiskt utnyttja och samköra befintliga databaser och att, vid behov, skapa nya databaser. Med de insamlade uppgifterna som underlag ska byrån bistå kommissionen vid offentliggörandet av information som rör fartyg i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/16/EG av den 23 april 2009 om hamnstatskontroll (****).
- e) Byrån ska samla in och analysera sådana uppgifter om sjöfolk som avses och används i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/106/EG av den 19 november 2008 om minimikrav på utbildning för sjöfolk (*****).
- f) Byrån ska förbättra identifiering och lagföring av fartyg som gjort sig skyldiga till olagliga utsläpp i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/35/EG av den 7 september 2005 om föroreningar förorsakade av fartyg och införandet av sanktioner för överträdelser (*****).
- g) Byrån ska använda den europeiska tjänsten för satellitövervakning av oljeutsläpp (CleanSeaNet) för att bevaka omfattningen och miljöpåverkan av marina oljeföroreningar som förorsakats av olje- och gasinstallationer.
- h) Byrån ska ge det tekniska bistånd som behövs för att medlemsstaterna och kommissionen ska bidra till relevant arbete i de tekniska arbetsgrupper som inrättats inom ramen för IMO, Internationella arbetsorganisationen (*International Labour Organisation*, ILO) när det gäller sjöfart, det i Paris ingångna samförståndsavtalet om hamnstatskontroll (nedan kallat *Paris MOU*) och relevanta regionala organisationer som unionen har anslutit sig till, avseende frågor inom unionens behörighet.
- i) Byrån ska bistå i fråga om genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/65/EU av den 20 oktober 2010 om rapporteringsformaliteter för fartyg som ankommer till och/eller avgår från hamnar i medlemsstaterna (*****), särskilt genom att underlätta elektronisk dataöverföring via SafeSeaNet och genom att stödja utvecklingen av den gemensamma kontaktpunkten (*Single Window*).

5. Byrån får, på kommissionens begäran, tillhandahålla tekniskt stöd, inbegripet anordnande av relevant utbildningsverksamhet, avseende relevanta unionsrättsakter, till stater som ansöker om anslutning till unionen och, i förekommande fall, till partnerländer i den europeiska grannskapspolitiken och till länder som är parter i Paris MOU.

Byrån får också, i överensstämmelse med EU:s civilskyddsmekanism som inrättats genom beslut 2007/779/EG, Euratom, och analogt med de villkor för medlemsstater som avses i punkt 3 d i denna artikel, bistå i händelse av föro-

reningar från fartyg samt föroreningar av havet orsakade av olje- och gasinstallationer som påverkar de tredjeländer som delar ett regionalt havsområde med unionen. Dessa uppgifter ska samordnas med befintliga regionala arrangemang för samarbete avseende föroreningar av havet.

Artikel 2a

Byråns tilläggsuppgifter

1. Utan att det påverkar de primära uppgifter som anges i artikel 2 ska byrån bistå kommissionen och medlemsstaterna, när så är lämpligt, i utvecklandet och genomförandet av unionens verksamhet enligt punkterna 2 och 3 i den här artikeln i relation till byråns mål, i den mån som byrån har expertis och verktyg som är etablerade och erkända. De tilläggsuppgifter som anges i den här artikeln ska

- a) skapa påvisbart mervärde,
- b) se till att dubblering av insatser kan undvikas,
- c) ligga i unionens sjöfartspolitikens intresse,
- d) inte påverka byråns primära uppgifter menligt, och
- e) inte inkräkta på medlemsstaternas rättigheter och skyldigheter, i synnerhet som flaggstater, hamnstater och kuststater.

2. Byrån ska bistå kommissionen

- a) inom ramen för tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG (ramdirektivet om en marin strategi) (*****), genom att bidra till målet att uppnå god miljöstatus i marina vatten inom de områden som har med sjöfarten att göra och genom att ta tillvara resultaten av befintliga verktyg som SafeSeaNet och CleanSeaNet,
- b) tillhandahålla tekniskt bistånd när det gäller utsläpp av växthusgaser från fartyg, i synnerhet uppföljning av pågående internationell utveckling,
- c) när det gäller programmet för global övervakning för miljö och säkerhet (nedan kallat GMES), genom att främja användningen av programmets data och tjänster för sjöfartssyften, inom ramen för GMES-ledningen,
- d) genom att utveckla en gemensam miljö för informationsutbyte för EU:s sjöbevakningsområde,
- e) när det gäller flyttbara olje- och gasinstallationer till havs, genom att granska kraven från IMO och genom att samla grundläggande information om potentiella hot mot sjötransporter och den marina miljön,
- f) genom att tillhandahålla relevant information om klassificeringssällskap för fartyg i inlandssjöfart i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv

2006/87/EG av den 12 december 2006 om tekniska föreskrifter för fartyg i inlandssjöfart (*****). Denna information ska också ingå i de rapporter som avses i artikel 3.4 och 3.5 i den här förordningen.

3. Byrån ska bistå medlemsstaterna och kommissionen när det gäller att

a) granska genomförbarheten och genomförandet av politik och projekt till stöd för inrättandet av ett europeiskt område för sjötransport utan hinder, som konceptet "Blue Belt" och e-sjöfart, samt höghastighetsvattenvägar, vilket i synnerhet ska genomföras genom att man tittar på om SafeSeaNet kan ha ytterligare funktioner, utan att föregripa arbetet i styrgruppen på hög nivå som inrättats i enlighet med direktiv 2002/59/EG,

b) tillsammans med behöriga myndigheter för systemet för flodinformationstjänster, undersöka möjligheten att utbyta uppgifter mellan detta system och system för information om sjötransporter, på grundval av den rapport som föreskrivs i artikel 15 i direktiv 2010/65/EU,

c) underlätta frivilligt utbyte av bästa praxis inom sjöfartsutbildning i unionen och genom att tillhandahålla information om de av unionens utbytesprogram som är relevanta för sjöfartsutbildning och samtidigt fullt ut respektera artikel 166 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).

Artikel 3

Besök i medlemsstater och inspektioner

1. För att sköta sina uppgifter och bistå kommissionen i fullgörandet av dess skyldigheter enligt EUF-fördraget, i synnerhet i arbetet med att utvärdera genomförandet av relevant unionslagstiftning, ska byrån genomföra besök i medlemsstaterna i enlighet med de metoder som fastställs av styrelsen.

2. Byrån ska underrätta den berörda medlemsstaten i god tid i förväg om det planerade besöket, namnen på de bemyndigade tjänstemännen, vilken dag besöket ska inledas och hur länge det ska pågå. De bemyndigade tjänstemännen ska genomföra besöket efter uppvisande av ett beslut från byråns verkställande direktör, där syftet och målet med besöket anges.

3. Byrån ska för kommissionens räkning genomföra inspektioner i enlighet med kraven i bindande unionsrättsakter när det gäller organisationer som är erkända av unionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 391/2009 av den 23 april 2009 om gemensamma regler och standarder för organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg (*****) och om utbildning och certifiering av sjöfolk i tredjeländer enligt direktiv 2008/106/EG.

4. Efter varje besök eller inspektion ska byrån upprätta en rapport och skicka den till kommissionen och den berörda medlemsstaten.

5. Byrån ska, i förekommande fall, och i alla händelser när en besöks- eller inspektionscykel avslutas, analysera inspektionsrapporterna för att identifiera övergripande resultat och dra allmänna slutsatser om de befintliga åtgärdernas effektivitet och kostnadseffektivitet. Byrån ska lägga fram denna analys för kommissionen för vidare diskussion med medlemsstaterna så att relevanta lärdomar kan dras och de bästa sätten att arbeta på kan spridas.

-
- (*) EUT L 129, 29.4.2004, s. 6.
 (**) EUT L 131, 28.5.2009, s. 47.
 (***) EUT L 314, 1.12.2007, s. 9.
 (****) EUT L 131, 28.5.2009, s. 114.
 (*****) EUT L 131, 28.5.2009, s. 57.
 (*****) EUT L 323, 3.12.2008, s. 33.
 (*****) EUT L 255, 30.9.2005, s. 11.
 (*****) EUT L 283, 29.10.2010, s. 1.
 (*****) EUT L 164, 25.6.2008, s. 19.
 (*****) EUT L 389, 30.12.2006, s. 1.
 (*****) EUT L 131, 28.5.2009, s. 11."

2. Artikel 4.3 och 4.4 ska ersättas med följande:

"3. Styrelsen ska anta de praktiska arrangemang som behövs för att kunna genomföra punkterna 1 och 2, inklusive, när det är lämpligt, arrangemang för samråd med medlemsstaterna innan informationen offentliggörs.

4. Den information som kommissionen och byrån samlar in och behandlar i enlighet med denna förordning, ska omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (*), och byrån ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa säker hantering och bearbetning av konfidentiell information.

(*) EGT L 8, 12.1.2001, s. 1."

3. Artikel 5.3 ska ersättas med följande:

"3. På begäran av kommissionen, med samtycke från och i samarbete med de berörda medlemsstaterna och med vederbörlig hänsyn tagen till budgetkonsekvenserna, inklusive de bidrag som berörda medlemsstater skulle kunna ge, får styrelsen besluta att inrätta de regionala centrum som byrån behöver för att kunna utföra vissa av sina arbetsuppgifter på det mest effektiva och ändamålsenliga sättet. När styrelsen fattar ett sådant beslut, ska den fastställa den exakta omfattningen av det regionala centrumets verksamhet och samtidigt undvika onödiga kostnader och förbättra samarbetet med befintliga regionala och nationella nätverk."

4. Artikel 10.2 ska ändras på följande sätt:

a) Led b ska ersättas med följande:

"b) anta årsrapporten om byråns verksamhet och senast den 15 juni varje år överlämna den till Europaparlamentet, rådet, kommissionen, revisionsrätten och medlemsstaterna;

byrån ska varje år till budgetmyndigheten överlämna all information om utvärderingsresultaten,"

b) Led c ska ersättas med följande:

"c) inom ramen för utarbetandet av arbetsprogrammet, behandla och godkänna ansökningar om bistånd till kommissionen som avses i artikel 2.2 d, ansökningar från medlemsstater om tekniskt bistånd som avses i artikel 2.3, och ansökningar om tekniskt bistånd som avses i artikel 2.5, liksom ansökningar om bistånd som avses i artikel 2a,

ca) behandla och anta en flerårig strategi för byrån för en period på fem år, med beaktande av kommissionens skriftliga yttrande,

cb) behandla och anta byråns fleråriga personalpolitiska plan,

cc) ta ställning till utkast till administrativa arrangemang som avses i artikel 15.2 ba,"

c) led g ska ersättas med följande:

"g) fastställa metoden för de besök som ska genomföras enligt artikel 3; om kommissionen inom 15 dagar från den tidpunkt då metoden antagits meddelar att den inte samtycker till den, ska styrelsen behandla den igen och vid den andra behandlingen anta den, eventuellt i ändrad form, antingen med två tredjedels majoritet, inbegripet kommissionens företrädare, eller med enhällighet bland medlemsstaternas företrädare,"

d) Led h ska ersättas med följande:

"h) genomföra de av sina åligganden som hör samman med byråns budget enligt artiklarna 18, 19 och 21 samt övervaka och i tillräcklig utsträckning följa upp resultaten och rekommendationerna från olika interna och externa granskningsrapporter och utvärderingar,"

e) led i ska ersättas med följande:

"i) ha disciplinär bestämmanderätt över den verkställande direktören och de avdelningschefer som avses i artikel 16,"

f) led l ska ersättas med följande:

"l) se över de finansiella aspekterna av genomförandet av den detaljerade plan som avses i led k i den här punkten och de budgetåtaganden som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2038/2006 av den 18 december 2006 om flerårig finansiering av Europeiska sjösäkerhetsbyråns åtgärder i samband med insatser vid förorening från fartyg (*).

(*) EUT L 394, 30.12.2006, s. 1."

g) följande led ska läggas till:

"m) utse en observatör bland sina medlemmar som ska följa kommissionens urvalsförfarande för utnämningen av den verkställande direktören."

5. Artikel 11 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska andra stycket ersättas med följande:

"Styrelseledamöterna ska utses på grundval av relevant erfarenhet och sakkunskap inom de områden som avses i artikel 1. Medlemsstaterna och kommissionen ska sträva efter en jämn könsfördelning i styrelsen."

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Mandatperioden ska vara fyra år. Mandatet kan förnyas."

6. Artikel 13.4 ska ersättas med följande:

"4. Styrelsen får, om det är fråga om konfidentiella uppgifter eller intressekonflikter, besluta att ta upp särskilda frågor på sin dagordning utan närvaro av de berörda ledamöterna. Närmare regler för tillämpningen av denna bestämmelse ska fastställas i arbetsordningen."

7. Artikel 15 ska ändras på följande sätt:

a) i punkt 2 ska leden a och b ersättas med följande:

"a) Han/hon ska utarbeta byråns fleråriga strategi och överlämna den till styrelsen efter samråd med kommissionen minst åtta veckor före styrelsemötet i fråga, med hänsyn tagen till de åsikter och förslag som medlemmarna i styrelsen har framfört.

aa) Han/hon ska utarbeta byråns fleråriga personalpolitiska plan och överlämna den till styrelsen efter samråd med kommissionen, minst fyra veckor före styrelsemötet i fråga.

- ab) Han/hon ska utarbeta det årliga arbetsprogrammet, med angivelse av de mänskliga och finansiella resurser som förväntas tilldelas varje del av verksamheten, och den detaljerade planen för byråns beredskap för och insatser vid föroreningar samt lägga fram dessa för styrelsen efter samråd med kommissionen minst åtta veckor före styrelsemötet i fråga, med hänsyn tagen till de åsikter och förslag som medlemmarna i styrelsen har framfört. Han/hon ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att genomföra dem. Han/hon ska besvara alla ansökningar om bistånd från en medlemsstat i enlighet med artikel 10.2 c.
- b) Han/hon ska efter samråd med kommissionen besluta om genomförandet av sådana besök och inspektioner som avses i artikel 3, i enlighet med den metod som fastställs av styrelsen i enlighet med artikel 10.2 g.
- ba) Han/hon får ingå administrativa arrangemang med andra organ som arbetar på samma område som byrån, under förutsättning att utkastet till arrangemang har underställts styrelsen för samråd och under förutsättning att styrelsen inte har kommit med några invändningar inom fyra veckor."
- b) I punkt 2 ska led d ersättas med följande:
- "d) Han/hon ska organisera ett effektivt övervakningssystem för att kunna jämföra byråns resultat med de mål och arbetsuppgifter som anges i denna förordning. För detta ändamål ska han/hon i överenskommelse med kommissionen och styrelsen fastställa skräddarsydda indikatorer för byråns arbete för att möjliggöra en effektiv bedömning av de resultat som uppnåtts. Han/hon ska inom ramen för befintliga finansiella resurser och personalresurser se till att byråns organisationsstruktur regelbundet anpassas i takt med att behoven förändras. På grundval därav ska den verkställande direktören varje år utarbeta ett utkast till allmän rapport och lägga fram det för styrelsen. Rapporten ska innehålla ett särskilt avsnitt om de finansiella aspekterna av genomförandet av den detaljerade planen för byråns beredskap för och insatser vid föroreningar samt informera om det aktuella läget i fråga om samtliga åtgärder som finansieras inom ramen för den planen. Han/hon skall fastställa förfaranden för regelbunden utvärdering baserade på erkända branschnormer."
- c) I punkt 2 ska led g utgå.
- d) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Den verkställande direktören ska i lämpliga fall avlägga rapport till Europaparlamentet och rådet om hur han/hon har fullgjort sina uppgifter.

Han/hon ska särskilt redogöra för läget vad gäller utarbetandet av den fleråriga strategin och det årliga arbetsprogrammet."

8. Artikel 16 ska ersättas med följande:

"Artikel 16

Utnämning och avsättande av verkställande direktör och avdelningschefer

1. Byråns verkställande direktör ska utses och avsättas av styrelsen. Utnämningen ska gälla för en period om fem år, på grundval av meriter och dokumenterad skicklighet i förvaltning och ledarskap, liksom dokumenterad erfarenhet på de områden som avses i artikel 1, och efter att ha hört yttrandet från den observatör som avses i artikel 10. Den verkställande direktören ska utses av styrelsen från en lista med minst tre kandidater som föreslås av kommissionen på grundval av ett öppet uttagningsförfarande, efter offentliggörande av tjänsten i *Europeiska unionens officiella tidning* samt av uppmaning till intresseanmälan i annan press. Den kandidat som styrelsen väljer kan före utnämningen uppmanas att göra ett uttalande inför behörigt utskott i Europaparlamentet och besvara frågor från utskottsledamöterna. Styrelsen ska överlägga om avsättande på begäran av kommissionen eller en tredjedel av styrelsens medlemmar. Styrelsen ska fatta sina beslut om utnämning eller avsättande med fyra femtedels majoritet av alla ledamöter som har rösträtt.

2. Styrelsen får, på förslag av kommissionen och med hänsyn till utvärderingsrapporten, förlänga den verkställande direktörens mandatperiod en gång med högst fyra år. Styrelsen ska fatta sitt beslut med fyra femtedels majoritet av alla ledamöter som har rösträtt. Styrelsen ska underätta Europaparlamentet om sin avsikt att förlänga den verkställande direktörens mandatperiod. Den verkställande direktören kan, under den månad som föregår förlängningen av mandatperioden, uppmanas att göra ett uttalande inför behörigt utskott i Europaparlamentet och besvara frågor från utskottsledamöterna. Om mandatperioden inte förlängs, ska den verkställande direktören sitta kvar till dess att en efterträdare har utsetts.

3. Den verkställande direktören får biträdas av en eller flera avdelningschefer. Om den verkställande direktören är frånvarande eller har förhinder, ska han/hon ersättas av någon av avdelningscheferna.

4. Avdelningscheferna ska utses på grundval av meriter, dokumenterad skicklighet i förvaltning och ledarskap samt yrkesmässig kompetens och erfarenhet på de områden som anges i artikel 1. Avdelningscheferna ska utses eller avsättas av den verkställande direktören efter att ha erhållit styrelsens positiva yttrande."

9. Artikel 18 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 c ska ersättas med följande:

"c) arvoden och avgifter för publikationer, utbildning och/eller andra tjänster som byrån tillhandahåller."

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Den verkställande direktören ska, med utgångspunkt i en verksamhetsbaserad budgetering, upprätta ett utkast till beräkning av byråns inkomster och utgifter för nästkommande budgetår och överlämna det till styrelsen tillsammans med ett utkast till tjänsteförteckning.”

c) Punkterna 7 och 8 ska ersättas med följande:

”7. Beräkningen ska överlämnas av kommissionen till Europaparlamentet och rådet (nedan kallade *budgetmyndigheten*) tillsammans med förslaget till Europeiska unionens allmänna budget.

8. På grundval av beräkningen ska kommissionen i förslaget till Europeiska unionens allmänna budget ta upp de medel som den betraktar som nödvändiga med avseende på tjänsteförteckningen och storleken på det bidrag som ska belasta den allmänna budgeten, och som den ska förelägga budgetmyndigheten i enlighet med artikel 314 i EUF-fördraget, tillsammans med en beskrivning av och skälen till eventuella skillnader mellan byråns beräkning och det bidragsbelopp som ska belasta den allmänna budgeten.”

d) Punkt 10 ska ersättas med följande:

”10. Styrelsen ska fastställa budgeten. Den blir definitiv när Europeiska unionens allmänna budget slutligen antas. Den ska i tillämpliga fall anpassas i enlighet därmed, tillsammans med det årliga arbetsprogrammet.”

10. Artikel 22 ska ersättas med följande:

”Artikel 22

Utvärdering

1. Med jämna mellanrum och minst en gång vart femte år ska styrelsen beställa en oberoende extern utvärdering av förordningens tillämpning. Kommissionen ska då tillhandahålla

hålla byrån all den information som denna anser sig behöva för att kunna genomföra denna utvärdering.

2. I utvärderingen ska en bedömning göras av vilken verkan denna förordning har haft, liksom byråns nytta, relevans, uppnådda mervärde och effektivitet samt dess arbetsmetoder. Synpunkter från berörda parter på europeisk och nationell nivå ska beaktas vid utvärderingen. Den ska i synnerhet ta ställning till frågan om det finns behov av att modifiera byråns uppgifter. Styrelsen ska utarbeta särskilda riktlinjer i samförstånd med kommissionen och efter samråd med de berörda parterna.

3. Styrelsen ska ta emot utvärderingen och utfärda rekommendationer till kommissionen om hur förordningen, byrån och dess arbetsmetoder eventuellt bör ändras. Både utvärderingsresultatet och rekommendationerna ska överlämnas av kommissionen till Europaparlamentet och rådet samt offentliggöras. En åtgärdsplan med tidsschema ska bifogas vid behov.”

11. Följande artikel ska införas:

”Artikel 22a

Lägesrapport

Senast den 2 mars 2018 och med beaktande av den utvärderingsrapport som avses i artikel 22, ska kommissionen inför Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport om hur byrån har fullgjort de ytterligare uppgifter som den tilldelas enligt denna förordning, i syfte att fastställa ytterligare effektivitetsvinster och, om så krävs, behov av att modifiera dess mål och arbetsuppgifter.”

12. Artikel 23 ska utgå.

Artikel 2

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 15 januari 2013.

På Europaparlamentets vägnar
M. SCHULZ
Ordförande

På rådets vägnar
L. CREIGHTON
Ordförande

PRENUMERATIONSPRISER 2013 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 300 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på dvd	22 officiella EU-språk	1 420 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	910 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på dvd	22 officiella EU-språk	100 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, dvd, 1 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig dvd med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV